

ŽVAIGŽDĖ

išleista kas Pėtynėdį.
Kąštėnija, ant metų \$2.00,
Lietuva 3 rub., Susivien.
L. R. K. A. spąnariams \$1.50.

AVANSINIŲ PAREIS:
Pėtynėdį \$0.50
Kąštėnija 1.50
Lietuva ant metų 18.00

Korespondencijas ir pinigų
siuntėjai reik adresuoti:
ZVAIGZDE, Shenandoah, Pa.

The Lithuanian Weekly
"ZVAIGZDE" — THE STAR
published every Friday at 15 West
Oak St., Shenandoah, Pa., by Lithuanian Catholic Publishing Co.
Rev. A. Mikšas, Pres. and Sec'y.
J. Skirmunt, Treas. and Editor.
Subscription \$2.00 a Year to members of "R. O. A. of A." \$1.50
Rates of Advertising:
One inch once . . . . . \$ 0.50
One inch one month 1.50
One inch per year 18.00
All communications must be addressed:
ZVAIGZDE, Shenandoah, Pa.

OFFICIAL PAPER OF LITHUANIAN
R. C. ALLIANCE OF A.

Savaitinis Katalikizskas Laikraštis, Organas Susiv. Lietuvių R. Kataliku Amerikoje

Entered as second-class matter Dec. 17, 1904, at the Post Office at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Susivien. Liet. R. K. Am. Reikaluose.

ATSAKYMAS

p. Jonui Kučinskui, 1-os kuopos sekretoriui Susiv. L. R. K. A. ant straipsnio, tilpusio No. 44 „Kataliko“ ir p. Motiejui Motiejūnui ant straipsnio, tilpusio No. 47 „Kataliko“.

Ponas J. Kučinskas No. 44 „K.“ sako: „Imkime durs 41—42 num. „Zvaigždė“; kiek tenai sąnarių kožnos kuopos suspenduota. Mūs kuopos suspenduota net 11, o išbraukta 2. Tai vis sekretorius Krušinsko darbas. Mūs kuopos išbrauktų turi būti net 14, taigi sekretorius 12 pasėpė, turbūt dėl savo „biznio“, nes užtai gaus užmokėti.“

Na ir suprask, žmogau, toki p. Kučinsko galvojiama — „tai vis sekretoriaus darbas“. Mat pagal jį (Kučinsko) nuomonę, jeigu sekretorius apgarsina suspenduotus, tai jis elgiasi nelegališkai. Ar gal Centro sekretoriaus kaltė, jeigu sąnariai neužsimoka? To tai nesupranta, ką p. J. K. mano tame man užmesti. Toliau sako, būk aš pasėpęs net 12 sąnarių, kurie turi būti išbraukti, nes aš turį darsė dėl savo „biznio“, kadangi už juos gausias užmokėti. Cia p. J. K. labai klysta, vadinamas mane sukčium, nes jeigu būčiau pasėpęs 12 sąnarių, tai būčiau turėjęs priskaityti juos prie pilnųjų skaitliaus tos pat kuopos, o jeigu nepriskaičiau, tai kokių būdu galiaš aš gauti užmokėta už juos? Sekretoriui moka tuomet, kada sąnarių atskaita būna apgarsinta organe ir kiekvienos kuopos sekretorius mato, ar tiek pas jį pilnų sąnarių, ar ne; ir jeigu būtų pridėta po 12, kaip p. J. K. sako, tai aš manau, kad jie neketėtų ir seniai, seniai jau būtų protestavę prieš tai. Bet sulyg šiam laikui vos vienas p. M. Motiejūnas man rašė, kad už II bertainį būvę daugiau nei jis turis sąnarių, o žemiau parodysiu, kad ir jis klydo, lygiai kaip p. Jonas Kučinskas.

Tat aš šiūonių reikalauju nuo p. J. Kučinsko, kad apgarsintų viešai per organą „Zvaigždė“ 12 sąnarių vardus ir pavardes, kuriuos aš pasėpęs, ir tegul visi man, jeigu aš nepasėpia. Bet jeigu p. Kučinskas to nepa-

darys, tai liks melagiumi ir šlovės plėšiku savo artymo. Lauksiu išpildymo.
p. M. Motiejūnas No. 47 „Kat.“ sako: „Spalių mėnesyje šių metų laikytame 28 kuopos susirinkime buvo svarstoma kaslink suspenduotų sąnarių neteisingsumą. Pav. Jurgio Slankausko su ju motere III bertainio mokėstis buvo išsiūsta atskyrim už juodu abudu ir kasierius mokitį priėmė. Tasaį vyras tuotarpu prieš IV bertainį suspenduotas, dėlko- gi nesuspendavo abiejų? Tegul p. Krušinskas per organą nesako, kad suspenduota teisingai. Dėlko, p. Krušinske, savo tos teisybės neparodė Centro viešausybės susirinkime Lapkričio 4 dieną? Juk p. Radzevičius (Susiv. kasierius) tai žino. Jeigu niekas jums neparodė, kad J. Slankauskas užsimokėjęs, tai kam 45-me „Zv.“ numeryje apgarsinote, kad visas kuogeriausioje tvarkoje? Parodykite, kame teisybė?“

Mat p. M. Motiejūnui nepatinka, kad sekretorius nešoka pagal jo smuikla, nepriima kiekvieną bertainį po 3-3 ir daugiau suspenduotų už pilnus sąnarius, o skundai Centro prezidentui ir nieko negelbėti, tai žmogelis sumanė per „Kataliką“ mane nubausiti. Aš pasakysiu p. M. M., juog veltiu tie bandymai priversti mane priimti jūsų klaidas, nes jeigu p. M. nepasiekė mane gerumu savo pusėn patrauktį, tai tokie protestai per Sekretoriui moka tuomet, „Kataliką“ tuo labiau neprivers, nes aš ne dėlto tar nauju Susivienijimui, idant itikti vienam ar kitam kuopos sekretoriui, bet dėlto, idant ta darba, ant manes uždėta, atlikti teisingai, sąžiniškai. Nes jeigu kiekvienai kuopai pasėpti tuos suspenduotus, tai iš ko- gi tas Susivienijimas turės išmonevėti visas išlaidas? Yra ir tokių kuopų sekretorių bei prezidentų, kurie nieko nesakę paslieka sau 50c arba ir \$1.50, ir tik užklausk, dėlko ne tiek pinigų, kiek vardai parodo, tai kad tau užmėgios giesmė, tai net kartu daros beskaitant; sako: tu Susivienijimui dirbi ir gau- nisi užmokėti, o aš turiu už- dyką dirbti ir dar stampus savo pinigais apmokėti, tai ir pasilikau už stempas. Gal

tas pats ir su p. Motiejūnu? p. Motiejūnas sako: „Kodėl neparodėi, p. Radzevičiaus, tos savo teisybės? Aš klausiu p. M., ar žino kasierius, kas moka ir kiek, jeigu jis knygyt neveda, vien užrašo, kiek iš kur imokėta kokio miesto, tai ir visas. Teisybė, p. J. Slankauskas užsimokėjo vėliau, ne kartu su kitais, bet tik už III bertainį, o jis suspenduotas už II bertainį, kas organe gana aiškiai parodyta; ar gi p. M. to nemato? Žiūrėk „Zv.“ No. 24 II bert. narių stovio ir No. 41 III bert. narių stovio, tai rasi kame kaltė, ne-reikis nei jokių donosu, nei prašenjū rašyti.

Cia parodysiu, kiek katrą bertainį buvo pilnų ir suspenduotų ir juog teisingai apgarsinta, nepridant nei viena, kaip man rašėte Liepos mėnesyje. II bertainį (Balandžio mėn.) imokėjo 28 kuopa \$90.10, iš tu \$8.00 vaikų. Išviso mokėjo 154 sąnariai, beje: 150 po 50c, kas pasidarė \$75.00; 2 sąnariu po \$1.60 — \$3.20; ir 2 nauju vienas \$1.50, antras \$2.50 — \$4.00; tai ir pasidaro nuo 154 narių \$82.20; nuo vaikų \$8.00, sykiu \$90.20; tai da 10 centų mažiau, nei rodo ant deklaracijų. Vėliau užsimokėjo dvi ypatos, kurios buvo ant išbraukimo, taigi pasidarė 156 nariai, bet juogei Morta Pa. kasienė suspenduota už III bert. 1907, tai liekti pilnų sąnarių 155, kaip ir buvo garsinta „Zv.“ No. 24. Už III bertainį (Liepos) mokėjo išviso: 144 sąnariai po 50c, kas padarė \$72.00, 1 sąnarys \$1.00, 2 po \$1.50 — \$3.00, vaikai \$7.50; tai išviso \$83.50, ka kuopa ir imokėjo Liepos mėnesyje. Vėliau užsimokėjo 2 sąnariu po 50c — \$1.00, tai išviso Liepos mėnesyje mokėjo 149 nariai, iš kurių 4 suspenduotų už II bert., tai liekti 145; bet mano pagarsinta 146, vienas narys daugiau, rasi mano klaidą.

Zinoma, klaidą kiekvienas galime padaryti ir padarome, bet klaida galima pataisyti, o p. Motiejūnas neužmeta man klaidos, bet stačiai reikalauja pripažinti tai ir kelis kitus narius pilnais; to tai negalio padaryti ir nepadarysiu.

Toliau p. M. sako: „Sulaikyti organą išbrauktam ir suspenduotam, tai sekretoriaus darbas, o sekretorius šaukia i kuopų sekretorius, kad jam kelis kartus ant me- tų paduotų sąskaitas, kam organas reikalingas. Tad

kamgi jam mokama alga, jeigu juo darbus turėtų atlikti kuopų sekretoriai?“

Geral, tamista, bet pasakyk man, kokių būdu galiaš aš sulaukyti organa tam, kuris išsibraukęs 1905 m., o aš esmi sekretorium nuo pusės 1906 m.; iš kur gi aš galu žinoti, ar visiems tiems, ka išsibraukė prieš mane, sulaukyti jau organai, ar ne? Ir daleiskim, kuopoje yra kokia 10 šeimynų ir daugiau, iš kurių priguli vyras, moteris ir jau paaugę vaikai; ar gal Centro sekretorius žinoti, ar jie visi vienos šeimynos nariai, ar ne? Arba ir kaip va su tuo Vabalu, kurio suvis nėra ir nebuvo 28 kuopoje; na žinok žmogus, kur ka kas gauna; rasi apie tai tai Vabala rašė 20 kuopos narys, i kuopos ir pats p. Motiejūnas, ir nevie-nas nepranešė nė įredystė, nė sekretoriui, juog tas žmogus gauna nereikalingai. Man rodosi, kad tas Susivienijimas nėra mano, ar kenokito, bet mūs visu, tai ir visais privaleitū juo labas rūpėti. Visi turime dirbti bendrai, suvienijotomis pajegiomis, o ne statyti keterą vienas prieš kitą; o kas jis man, didelis ponas!“ kaip mes papratę pasielgti. Dirbkime visi ir Dievas padės.

Kartu paaiškinu ir apie nekuriuos 2-tros kuopos narius, kaip va: Juozas Rudbalis mirė 26 d. Sausio 1906 m. Vincas Kisonas turėjo būti išbrauktas I bert. 1906 m. Vaclovas Jonavičia mirė 31 d. Sausio 1908 m. Tam pastaramjam aš liepiau organa sulaukyti, o pirmiem dvim dar J. Kasulaičių sekretoriaujan turėjo būti organas sustabdytas Taigi čia aišku, juog nėra galima kontroliuoti organa, neturiu tikro narių sąrašo, kam organas reikalingas, ir dėlko kuopos neprisunčia tokio sąrašo, tai man labai įstabu. Rasi nori daugiau medžiagos turėti protestams, ar ka, nesupranta. Jeigu būtų galima tikrai žinoti, kiek katrai kuopai reikia egzempliorių, tuomet tegul rėdytė sau siųstų kad ir po dešimt kiekvienam, bet užmokitį gauti tik tai už tiek, kiek reikia siųsti. O dabar to negalima padaryti, nežinant tikro skaitliaus sąnarių skaitančių.

Sąrašas padavė šios kuopos: 6, 10, 13, 19, 22, 23, 26, 29, 33, 42, 44, 46, 50, 54, 57, 63, 68, 70, 72, 77, 82, 93. Ko kitos laukia? Delko nepaduoda? K. Krušinskas, Centr. sekretorius.

PIRMSEDZIO ATSIKAKMAS NUO PIRMSEDYSTES.

Kilant nesusipratimams kuopose Susiv. L. R. K. A., galu tik pasakyti, kad turėtumėt kantrybės iki seimui. Kasierius, kaip šandien mislijaite, jeigu nevėstų knygy gerai, atsakys sau kauojia 15,000 dol. Sekretorius teip-pat po kauojia 500 dol., tat baimės Susivienijimui nėra jokios. Kaslink mano sauvališku mo Susivienijime, kaip nekuri man ta prikiša — a t-sisakau nuo pirm-sedystės Susiv. L. R. K. A. Pagal tiesas, pirm-sedziui atsisakius, jo vietą užima viecprimėdis, tat visais reikalais kreplkitės prie p. Iz. Nausiedos, 917—33rd str., Chicago, Ill. Chicago seimas ka paskyrė 100 dol. man, nereikalauju nė cento, palikdamas ta Susiv. L. R. K. A.

Kun. J. V. Kudyrika.
PATEMYJIMAS
iš „Kataliko“ No. 47, 1908.

Perskaiteš Tananevičiaus su jo pagalbininkais patėmijimus 47-tame numeryje „Kataliko“, likausi labai užgautas ir pažemintas per užgynimą man luosos valios ir stokos karaktoriaus. Niekas manęs neprivertė pasirašyti atsisaukime šėšijų Chi-gagos kunigų ant Tananevičiaus bausių plovonių ant S. L. R. K. A., tik aš pats, matydamas ir supraddamas (geriau už tuos, kurie eina ant S. L. R. K. A. valdžios), juog viskas buvo teisybė, ir iš meilės tos tiesos pasirašiau. „Quod scripsi, scripsi“ — ant ko pasirašiau, tai pasirašiau ir prie to viešai prisipažistu, o p. Tananevičia tegul nesamdo mano žodžių nuo tu, su kuriais aš draugauju ir kurie nori pradzyti mūsų ta brangiausių S. L. R. K. A. Taigi ant galų galo reikalauju nuo p. Tananevičiaus, idant pagarsintų viešai vardus ir pavardes, kas Tananevičiui pranešė, kad aš turėjau arba buvau priverstas pasirašyti per kun. Serafiną ant Tananevičiaus neįsimintingų pasielgimų reikale S. L. R. K. A.? Vyras, ar mažas? O kada bus pagarsinti vardai ir pravardės, tad pamatysime ir pažisime tokius vyrus, su kokiais p. Tananevičia draugauja, norėdamas per pritarimus tokių vyrų, kokais yra Tananevičiaus, išnaikinti visą Susivienijimą ir tvarką mūsų brangiausių ir gražiausių organizacijos — Su-

sivienijimo Lietuvių Rymo Kataliku Amerikoje.

Kun. N. J. Lukošius.

VARDAN TEISYBES.

Broliai! saugokime kaip tik galėdami mūsų Susiv. L. R. K. A., idant neišsikverbtų teisingi prieteliai ir nepradėtų draskyti mūsų brangios organizacijos. Tananevičia su savo visa kompanija sako, kad jie nardą Susivienijimo, o čia juo matyti, kad stengiasi ardyti ant savo mitingų, ir jo tas laikraštis pripildytas visokių melagystių, piktina ir pasmerkia katalikus ir jų kunigus ir daro gėdą lietuviškai tautai su tokiu savo ištvirkusiu laikraščiu ir su savo tokiais darbais.

Savo 47-tame No. „Katalikas“ kvietė ant susirinkimo. Nuvažiavau pasiklaudyti. Buvo tai susirinkimas 22 d. Lapkričio, vakare, salėje parapijos Apevdos Dievo; susirinko apie tuzinas ardytojų Susivienijimo tvarkos. Kada potam perskaičiau 48 numeryje „Kataliko“ pranešimą apie ta susirinkimą, tai net susijuokiau. Cia pasigirja Tananevičius, būk daugybė sąnarių pribuvo ant to mitingo. Ar gi jau 14 žmonių negalėjo Tananevičia suskaityti? Ar ne melagystė, kad 14 žmonių buvo, o jo parašyta, kad buvo daugybė? Nieko gero ant auno susirinkimo nenturė. Girdėjosi tik vienos melagystės, bausis blaurojimai katalikų kunigų, keikimai, juog negalima tokių žodžių talpinti katalikiškame laikraštyje. Kvietė tie ponai žmones pasiklaudyti, bet kadangi žmonės gana gerai pažista Tananevičia, tai ir nepribuvo.

Buvęs ant susirinkimo.

Gyvi Paveikslai

bus rodomi Shenandoah'rio lietuviškuje šv. Jurgio bažnyčioje, Nedėlioje 6 d. Gruodžio, 7 val. vakare. Paveikslai bus upačiniai pulkų, perstatomi garsios atsilankiusios kompanijos. Cia regėsit garsiausios stebuklis Lourdes'o Šventausios Paneleš, Viešpaties Jezaus gyvenimą ir daug kitokių žingeidių paveikslų. Ineiga užaugusiems 25c, vaikams 10c.

Old Empire Rye

yra čysta arielka, padirbta sutinkant pilnai su Pensilvanijos Cysto Maisto Instatais.

Empire Distillery Co.
352 Broadway, New York, N. Y.

Hartfordo vienuoliai.

Klausiantiems apie Hartfordo vienuolius, kurie mokina lietuvius ant misijonierių, štai atsakymas:

Nors jau kelis kartus aiškina visuomenei, kad tie prancūzai vienuoliai Lasale-tai rūpinasi kiek galėdami apie mūsų tautą, kaip jie rūpinasi ir apie visas tautas, tačiau atsidarė manęs klausiančių per laiškus vėl veikia pačių dalykai. Neseniai tulas asmuo manęs klausė, ar iš tų vienuolių galėtų išeiti ir švietiškus kunigus. Atsakymui šito klausimo išverčiau šv. Alponso Lig. „Vienuolinių Luoma“, kurį kas bus tu atyda perkaities bent kartą, negalės užduoti nei vienam panašaus klausimo. Žinoma, nei joks vienuolynas, kuris užsima mokiniu jaunmone vien savo įstaigai, negali priimti moksleininko kitokius, vien tuos, kurie turį pašaukimą į jų įstaigą (zokoną), jei kartais asistinka, kad tuolias asmuo, apturėjęs kiek tiek mokslo, arba ir baigęs mokslo vieną įstaigą per eina kitosna arba iš švietiškus kunigus, tai dedasi vien būdu išemimo, kad jo buvo kitoks pašaukimas. Taigi patariau visiems nusipirkti ir skaityti „Vienuolinių Luoma“ ir gerai apsišviesti tame dalyke, ir nereikalaus teip daug apie tai klausinėti.

Toliau apie tai daugiau bus. Kun. P. Saurusaitis.

Apastalytės Maldos Intencija. Mėnesių Gruodžio 1908 Apastalytės Maldos nariams abelonji intencija:

Laišus Apastolatus

arba žmonių apastalavimas. Si intencija gal kam pasirodyti keista, tačiau yra labai tiesi, kad visi žmonės gal ir privalo būti tikrais apastalais, ir ne kitaip bus laimingais, vien trokšdami visų išganymo. Taigi labai tinka mums melsties per šią mėnesį, kad visi taptumėm apastalais. Turim gražų pavyzdį čia, Amerikoje, kiek žmonės prisidėjo prie atvertimo netikėlių, dažnai daugias nei kaip kunigai ir misijonieriai.

LABAI GERA GYDUOLE. „Noriu pranešti jums, kad aplaikau Jūsų labai gerą gyduolę geriausioje tvarkoje, ir turu pasakyti, kad šitas Triner'o Amerikoniškas Elixiras iš Bitter Vyno yra labai geras skilviui. Mano skilvis buvo pagedęs, tačiau kaip veiktį pradėjau vartoti tą gyduolę, jaučiausi sveikesniu. Labai gražiai jums dėkavoju ir patariu vartoti tą gyduolę kiekvienam skilviui sergančiam.“

Si-ta gramata buvo rašyta P. Juzapo Malac, Burwell, Neb., ir yra visame teisinga. Nėra geresnės gyduolės skilviui ir visam malimo sistemai už Triner'o Amerikoniško Elixirą iš Bitter Vyno. Jis tiesiogiai gydo ligos priežastį. Vartok jį, kada esi nusilpęs, išblyškęs, ligotas, be valgio noro ir energijos. Aptiekose. Jos. Triner, 616-622 No. Ashland Ave., Chicago, Ill.

D-ro pasekme gydyme specializisku ligu.

Yra užtikrinta, juog ju, kaip specialisto, pasekmės gydyme tu ligu yra iš tikros ir ilgos praktikos, o ne iš knygų išsemtos.

D-RO ALEKSANDRO O'MALLEY gydymo būdas yra tai praktika per visą savo amžių gydymo tu ligu, ir per tikrą žinojimą visokių moksliškų būdų, naudojamų per jį.

Jisai, kuris per 25 metus daug patyrė, atiduoja jums savo tarnystę uždėję su paaukštinimu asmenikiu ar per patį. Jo ofrasome randasi viskas link palinimo juų ligų, be mažiausio kalto ant juų naudos.

RUPTURA. Ar tai tikra ar tuomalingas arba vandenį gydas ant visados be naudojimo petlio, skaudėjimo ir be atsitikimo nuo darbo, be operacijos.

NERVO-VITAL LIGA. Nuo padūkimio jaunystoje, persidūrimo ir šiekėlumo, kurie suaukina daugybę žmonių ant viso gyvenimo, gydas ant visados. Kraujas, nervos ir visi aparai išgydomi be jokio blaivų gyduolių ar operacijų.

UŽSILEPTOS LIGOS. Kurios tankiai yra užleptos, o duodasi palinti tik per kraują luktuose ir kitose aparuose. Dr. O'Malley X-ray ir kitos įtaisais greitai parodo ligę ir priežastį.

VERKIOSELE. Yra tai liga, kę gijos užsikimša su juodu krauju privatikose kūno dalyse, per kę gijos atsiranda kietai guzai, neduodanti aiški gantos reikavimo. Išgydas antvisados be plastinio riksimo ir skausmo. Vieni neral būva sveiki ir lreiti, o vyriškumas būva visai surgingtas.

Prisijusk patinę markę už 2c., o aplaikysi daktarišką knigutę su paveiklais dovanai.

Dr. O'Malley, 155 N. Washington Str., Wilkes-Barre, Pa.

Čia kalbama ir rašoma lietuviškai ir lenkiškai.

Dr. O'Malley, 155 N. Washington Str., Wilkes-Barre, Pa.

PAJIEŠKOJIMAS.

APGARSININAS ELEKTRIKOS NAUDOTOJAMS.

Visiems, kurie naudoja elektrikos, šiuo metu pranešama, kad kiekvienam, kurį užtikšim vartojant elektrika kitaip, nei suderėta, tai yra: deginant elektrika dienoje, vartojant liampas didesnes nei užmokoma, be žinijos davimo pristatymis elektrika tiktai pagal meteri. Kiekvienas naudotojas arba elektrikerius, išsitaisantis elektrikos žibūrus nuo mūsų linijos be kompanijos pavylyjimo, bus apskūstas pagal įstatymus.

PEOPLES LIGHT, HEAT AND POWER COMPANY, Shenandoah'ryje ir Mahanoy City'je.

Dailis, plona gatake, 20-ninis Diegorolis. Hunting lokstai, dailiai išmarginti, per diem aukso šilurina, katu užtikrinanti ir nuistanti, ant 7 kmeniai, amerikoniški vauziatai; gvarantootas ant 20 metu; požiūris ilkes aukso pilvitas lengvatis

\$3.75

VAGONININKAS

galintis gerai grajyti, mokaš gregorijoniška giedojima ir galintis vesti chorą, įieško vietos; turu palūdyjimus.

A. Chylinskis, Box 225, Riverhead, L. I. N. Y.

Susivienijimo Ženkliukai

Susivienijimo L. R. K. A. naujų ženkliukų prekės:

Auksiniai po	\$1.25
Paauksuoti	75c.
Sidabriniai	75c.

Visi ženkliukai pas Kasierių. Prezidentas Kun. V. Kudryka.

PARSIDUODA

puiki bučernė, ant labai puikios vietos, bizni gali daryti puikų, įeigos ant savaitės 500 dol. Naujas visal legesleris ir trejos skėlos, arklis ir vežimas. Pardavimo priežastis: savininkas serga. Kreipkitės pas: J. Valukoni, 258 Broadway, So. Boston, Mass.

No. 1005. - Gvarantooti ant įiegos tiesų apie valgius ir vaistus nuo 30 d. Birželio 1906 metu.

KOSULIO UZPUOLIMAI

Severos Balsamas Plaucziam

pranyksta tuojuos po vartojimui Severos Balsamo Plaucziam. Išgydo jis užsidedimą, panalkina kosulį ir visokius skaudulius.

ya vaistu, ant kurio galima pastikėti kad pagelbės visokiuose atsitikimose kosulio, persišaldymo, užsidedimo, skreplavimo ir kitokių plaucių ligų. Per vartojimą tu vaiste ne vienas ir užsisenėjęs kosylus tapo išgydytas.

Ponas Jonas Tezak, Wardner, Idaho, rašo: "Persišaldžiau kasykloje, dirbdamas drėgnų vietoj. Jaučiau kakle smaugimą ir skaudėjimą, bet išsigydyčiau Jūsų Balsamu plaucziam, kuris vertas yra pagyrimo."

Kaina 25 ir 50 centų

Parsiduoda visose aptiekose * * * **Daktaro patarimai dovanai.**

Pilvo Kataras

ya tai biuri liga, skaitoma už labai sunkiai išgydomą, vienok gal lengvai nuo jos pasiliusiuoti reguliariškai vartojant

Severos Rugszti Pilvui

Tas stebėtinai sustiprintojas malimo organų teip sustiprina išsklodę pilvo, kad palengvėjimas ateina stauga. Sustiprina teipgi visą organizmą.

Kaina 50 centų ir \$1.00.

Inkstu Uzdegimas

Brighta liga ir Kepenų, Užlijes nesveikumai, Kepenų užsidedimas, Aukmu viduriuose ir kitokie nesveikumai inkstų praeis, jei imsi

Severos Vaistus Inkstams ir Kepenims

Jo pagelbėjimas tūkstančiuose atsitikimų daro tą vaistą labai reikalingu visiems. Yra labai geras nuo skaudėjimo peduose ir prie šlapymo iššiejimo.

Kaina 75 centai ir \$1.25.

"Severos" Kalendorius 1909 m. yra jau gatavas išdalinimui. Reikalauk savo aptiekoriaus, kad tau duotų vieną jo egzempliorių. Mokėti už jį nė kiek nereikia.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Centro Vyriansybes

Susivienijimo Lietuv. Kat. Am. Adresai.

Dvasiškas vadovas: Kun. Milukas, Shenandoah, Pa.

Prezidentas: Kun. V. Kudryka, 258 Slocum Ave, Kingston, Pa.

Vice Prezidentas: Ildor. Nausieda, 917 33rd St., Chicago, Ill.

Kasierius: K. Radevicius, Shenandoah, sekretorius: K. Krūšinskas, 48 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Kasos globėjai: S. Čepukaitis, Shaft, Pa. ir Kar. Valukonis, Duryca, Pa.

Kun. V. Vizgrada, Box 1053, Plymouth, Pa.

Angščiausias sūdas: Iš Chicago, Ill.: kun. Petratis, kun. Skrypkas, Iš Westville, Ill. Juozas Bizauskis, ir Iš Edwardeville, Pa. Juozas Kupstas.

Adresai Kuopu Sekretorius Susiv. L. R. K. A.

- Kingston, Luc. Co., Pa.
- Jonas Kubinskas 238 Slocum ave.
- Forest City, Pa.
- Vincentas Zavadskis, P. O., box 336
- Elizabeth, N. J.
- Dom. Brazinskas, 79 Wall str.
- Shenandoah, Pa., Dr. V. M. Val. Tam, Krūšinskas, P. O. L. b. 6
- Shenandoah, Pa., Dr. Mot. Rod. Julija Pranaškaitė, 17 W. Oak str.
- Plymouth, Pa.
- A. Urbanavičius, 329 River str.
- Pittsburg, Pa., J. L. Šeporasius, 10 Mill Hill
- Cleveland, Ohio.
- S. Šalčius, 1209 E. 41st St.
- Philadelphia, Pa.
- J. Greičaus, 1658 Ferry Ave., Canaden, N. J.
- Waterbury, Conn.
- Jon. Kalinauskas, 30 Lawrence str.
- Shamokin, Pa.
- Vincas Šokūškas, 1578 Tioga str.
- Baltimore, Md.
- Juozas Vasiliauskas, 638 W. Sarato
- Pittsburg, S. S. Pa. [gn str.
- V. Kullinas, 2014 Carson st.
- Chicago, Ill.
- Jul. Dychavičius, 882-32th str.
- Chicago, Ill.
- Ant. P. Gerulionas, 303 N. Marshallfield
- Wilkes-Barre, Pa.
- Kaz. Kubinskas, 169 N. Washington
- Northampton, Mass.
- Povilas Virbickas, 166 Pleasant str.
- Phillad. Pa., D. L. K. Gėdm. klb.
- A. J. Gudalis, St. George Church cor. Salmon & Venango avs.
- So. Boston, Mass.
- Rev. J. Nagivėičis, 320 W. Broadway.
- Chicago, Ill.
- Mikolas Šivokas P. O. Box 233.
- Minersville, Pa.
- Juozas Stankėvičius, P. O. b. 507
- Beaverdale, Pa.
- Jonas Žmierskis, P. O. b. 48, Cam.
- Lewiston, Me.
- D. Bakišaus, Box 190.
- Minersville, Pa.
- Rev. V. Dargis, P. O. Box 516.
- Luzerne, Pa.
- M. Motiejūnas, 303 Walnut str.
- Cumbola, Pa.
- Antanas Kalaškievičius, —
- Scranton, Pa.
- J. Nagivėičis, 1230 Philo str.
- Mahanoy City, Pa.
- J. Jurgelevičis, 613 W. Mahan. str.
- Ansonia, Conn.
- K. Burkauskas, — Hunter str.
- 3 Kensington, Ill.
- A. Draigella, 2515 Kensington Ave. Chicago, Ill.
- Cincinnati, Ohio.
- J. Dubauskas, 1138 Gest str.
- McRees Rocks, Pa.
- J. Parcevi, P. O. Box 225.
- Newark, N. J.
- A. Laugheimis, 190 New York ave.
- Scranton, Pa., Oregon.
- P. Gaišauskas, Box 56
- Homestead, Pa.
- M. P. Brudrasas, 401 4th Ave.
- Mahanoy Plane, Pa.
- J. Andras, P. O. b. 111, Frackville, Pa., Schuylkill Co.
- Shenandoah, Pa.
- H. Adomaitis 31 E. Centre str.
- Westchester, Mass.
- Ant. Ciginskas, 603 Millbury str.
- Brooklyn, N. Y.
- K. Krūšinskas, 48 Grand Str.
- Portchester, N. Y.
- Jon. Ivananukas 44 S. Main str.
- Haverhill, Mass.
- K. Venckis, 105 Silver str.
- Paquonock, Conn.
- J. Kranavickis, P. O. Lock b. 13
- Sagar Notch, Pa.
- V. Sinkins, P. O. b. 27
- Mt. Carmel, Pa.
- K. Radevicius, 31 S. Mapple str. Cambridge, Mass.
- J. Tamulynas, 37 Jefferson str.
- Reading, Pa.
- A. Jakutiūnas, 336 South 7th str. No. Cleveland, Ohio.
- N. Maršiauskas, 1728-38th

Knygne Susiv. L. R. K. A.

randasi šios knygos:

- "Teyne", 1800-1809 m. \$1.20
- Bėdas Senovės Lietuvių, S. Daukantas
- Lietauvi Amerikoje, Jr. Jonas 1.00
- "Kallėnė" Europą, kun. J. Jankinsko 25
- Kun. A. Burba, jo darbai ir gyvenimas 15
- Medega mūsų vaistainikystei, Dr. Basanavičius 40
- Lietuviška Kristomatija 40
- Padėjimas Lietuvių Tautos, gr. Le. Ilysa 30
- Rankvedys Senovės Istorijos, kun. A. Milbilo 40
- Pajauta 40
- Petras Adamaitis (vertimas) 10
- Medega šimam Daugokto biografija 20
- Naktys, Eduardo Jūngo 20
- Kražių akėrdyn 10
- Europos Istorija, parašė Freeman 10
- Gipsinis Jotis, perspaudivas Il. Tiv. 10
- Mainersy ir Šeberys 20
- Diedai ir Grafinis, Mick. 35
- Krom. Jėmonės gyven. 15
- Drilpo ogyz lieto galy, drama 15
- Jonas iš Kempis ir Riklo 10
- Konradas Valerodas, Mick. 10
- Degmatas apie pragrą 25
- Lietuv. tračikijos studijos, Basan. 50
- Gramatikos Lietuviškos knibos, parašė P. Kriauciūnas 35

Evangelija

antroje Advento Nedēļoje, pagal sv. Mato, skyr. XI.

Anuomet Jonas, kad išgirdo kalinējo Kristus darbus, nusiuntes du jū mokinītniņu savo, tarē jam: Ar tu esi, kura ketini ateiti, ar kito laukiame? O atsakydamas Jezus tarē jēms: Nūjēj pasakykite Jonui, ka girdējote ir regējote: Akli regi, raši vaikšējoja, rauputi yra apdyštyti, kurčiai girdi, numīrlīai prisiekļa, ubagams apsakīnēja Evangelijā. O palaimintas yra, kurs nepaspiktis īs manes. Jēms nūjējs, Jezus pradējō sakyti mīnions apie Jonā: Nūjēj regējote girdjote? nendrēs sīd- buojāncis nuo vējo? Bet ko-gi īsējote regēti? žmogaus švelnīais rūbais apvīkto? Sit, kurie švelnīais rūbais velkas, karališkūose rūmuose yra. Bet ko-gi īsējote regēti? Pranašo? Ištīkro sakau jums, ir daugiau neg pranašo. Nes tas yra, apie kurj parašyta: Sit aš sīd- čia Aniola mano prieš vėidā tavo, kurs pataisys keliā tavo prieš tave.

Lietuviai Vilniaus vys- kupoje.

Senovės Vilniaus gyven- tojų nedauga bepaliskai. Prieš 50-60 metų visos Vil- niaus apilniekės žmonės te- bekalbėjo Lietuviskai ir pa- čiame Vilniuje nebuvo žmo- gaus, neišskiriant nei žydų, nei ponų, su kuriais nebūtų buvę galima Lietuviskai susi- kalbėti. Todėl ir pamokslus Lietuviskai sakė daugumoje miesto bažnyčioje. 1863 m. sukilimas, teip nelaimingai tam kraštui pasibaigęs, su- draikė ir kalbų teises. Len- kai, praradę visu-visas pille- tikškasias savo teises, įsitvė- bent kalbos, ir tai bažnyčio- se, nes ir kalbą rusų vyriaus- ybė buvo išgijusi ir iš mo- kyklų ir iš administracijos įstaigų. Kur čia bebuvo rū- pinties kėtoms kalboms! Teip lieviųjų kalba ir buvo visų apleista, o paskui, an- troje, trečioje kartoje — ir už- miršta.

Per didelį vargą, daug me- tų kovojus, pasisekė Lietu- viams atgriebti iš lenkų vie- nintėlę, niekieno nelankoma šv. Mykalojaus bažnytelė. Aplink ją lietuviai spietės, kol štai šią 19 dieną Spalių nesuskambėjo Lietuviskai kal- ba dar devynioje Vilniaus bažnyčiose: Katedroje ir aš- tuoniose parapijėse. Tą pačią devintą valandą rytą pašėmus pamokslininkų, pir- ma atlaikusių šv. Mišias, lie- tuviškai paskelbė Dievo Žodį. Inspūdį tai padarė ir klausytojų didelis susirau- dino patys kalbėtojai, susi- graudino ir jų klausytojai. Net ir tie, kurie netybija bu- vo užsilę, nors šiaip lietu- viškai klausyties nebuvo ke- tine, parodė didelį užsinte- resavimą. Devinta valanda rytas — tai laikas bašiai ne- patogus Lietuviams: vargšai tarna, ypač tarnaitės, veiks- negali iš namų išeiti, nes kaip-tik tuo laiku visų di-

džiausia ruošā. Tačiau, kaip galėjome akies metimu apsprešti, lietuvijų pamokslų klausytojų visose bažnyčio- se susirinko apie 3,700. Škaičius teip nautautėsiame mieste tikrai didelis; sulyz- juo sprendžiant, reikia spėti, juog dar nevisai nutautusiu lietuvijų skaičius Vilniuje peraina 15,000 žmonių. Tai bōrys toks, kad ar šiaip ir juos žūrēsai, ar teip, o pasi- rūpinti jais verta ir reikia.

Skiryrim kiekvienoje baž- nyčioje klausytojų buvo: Katedros bažnyčioje apie 700
Visų Sventųjų 1000
Aušros Vartų 650
Sv. Jokūbo 250
Bernardinų 200
Dominikonų 200
Sv. Rapolo 400
Sv. Petro ir Povilo 200
Sv. Jono 80

Tai gi pasirodo, juog Vil- niaus lietuviai daugiausiai spiečiasi Visuose Sventuo- sinuose, Katedroje, Aušros- Vartuose ir šv. Jokūbe, nors labai reikalinga lietu- viški tikėjimo mokytis ir trījuose priemiesčiuose: Snj- piškyje (šv. Rapole), Anta- kalnyje (šv. Petre) ir Užupio lietuviams (Bernardinuose). Be Dominikonų ir šv. Jono lengva apsieiti, nes čia pat yra kitos bažnyčios, kurios galėtų rūpintis lietuviais.

Apskritai sakant, šita pir- moji lietuvijų pamokslų die- na netikėtai apsiėjo ramiai, nors minia bašiai buvo su- kurtyta prieš lietuvius, kai- tai visais stausais įsakymo gerbiama Administrato- riaus klebonams: jei kurioje bažnyčioje atsitiktų kokias netvarka, atsakys klebonas, nes bus tai aišku, juog ne- moka suvaldyti ganomosios parapijos! Ir neatsitiko, nors kaip sakėme, lenkais save vadinančioji minia žūrēs ir lietuvius su tiesiog fanatiška nepaapykta, ir dangus nūaukės. Seštadienį vienas- antras pamokslininkas gavo grėsiančius laiškus, kad ne- drištų sakyti Lietuviskai, nes būsia užmušti. Žinoma, pamokslininkai jų neklausė, sakė ir... tebėra gyvi. Sv. Petre, kur sakė kun. Malju- kevičius, girdėjome niurz- gant išeinančius: „nietrebā nam poganskėj mowy.“ Kita boba riktėlėjo, bet tuo- jutilo. Lietuviai sakēs, juog nei pusę jų šiandien neatėjo, nes dauguma esan- ti bauginta: jei kas, girdi, iš- sirašysias ir „litvomanus“, netik neteksias vietos, bet ir iš Vilniaus būsias išvarty- tas. Katedroje, kur sakė kun. Bražys, „lenkas“ Salt- mītris buvo mėginęs tai prie- vieno, tai prie kito lietuvio kabinėties. Indomu, kad kaszjz koks lenkiškai nemo- kas prasēdoks Lietuvos rusi- kai jam atrėdė: „Čia buvo, yra ir bus lietuviai.“ Sv. Jone, kun. Januševičių pra- dėjus sakyti, prasidėjo mo- kinijū mišios koplyčioje. Mo- kiniai ten susirinko, bet apie 20 pasilikō beklauša lietu- viško pamoklo. Prelatas Anusavičius per trīs kartus tamų juos koplyčioje nuo sakyklos. Kiti ējo, kiti prie- šinos, bet išgirdę: „Jdz, bo- zapise“, teip-pat turėjo eiti: tik kai-kurie griežtai atsa- kė lietuviskai: „neišiu“ ir nējo. Paskui ir kai-kurios davat-

kos padėjō prelatai Anusa- viūti klausytojus tampoiti šalin.

Vienoje Sventuosiuose per vidurį pamoklo sutruk- dė kun. Kraujelį boba, šauk- dama: „Wojel z poganskim językiem! tu košciol nasz! czezo tu szcezasz, jak pies! W yzjedlicie najkochauszego naszego pastera!“ Lie- tuviai, suraminus kun. Kraujeliui, nei nepajudėjo. Išvartyta boba dar ilgai šau- kė ant šventoriaus: „niepus- kajmy tyz poganow!“ ir stumdė einančias mergaites. Sv. Jokūbe, kun. Liegui sa- kant, girdėjosi niurzgant: „zacznys sie komedy... cho- dzmy, chodzmy, bo nam tu košciol chęz zagrabiti“ — varinėjosi ir kits-kita trau- lės. Bernardinuose, kun. Kuktai sakant, tokį pat pus- balsiai pagonavimą girdėjo- me; čia net ubagai ant šven- toriaus agitavo. Sv. Rapole, kun. Vaitiekūni pradžjus kalbėti, giesmininkai užtrau- kė giesmę, bet klebonas A- domavičius, laiku prišokęs, sustabdė, o vikaras paskui aiškino, juog, nenorint lie- tuvių įsileisti, galima esā pa- duoti prašymas Administra- toriui, bet ne kelti trukimo. Apie skandalą Dominiko- nuose parašome žymiaus, skyrium, nes jis vienatinis ir, rodos, tos pačios moteriš- kės padarytas, kuri ir Visu- se Sventuosiuose klykė.

Iš tų pastebėtųjų mažo- žiųjų negalima susekti, kad lenkai būtų organizavę pa- sipriešinimą Administrato- riaus valiai, nors šiaip jau lenkai buvo puikiai amo- kyti, kaip pereinā Sekmadie- ni per pamokslus, teip ir per visā savaitę: tuoj atsi- skirti nuo lietuvijų, kad jų nesutrukdžius ir... jų skai- čius nepadidinus. Teip ir buvo. Lygiai, kaip tik prak- skambėjo pirmas lietuviskās žodis — maldelių po skaity- tinių mišių, tuoj visi lenkai staigiai kilo ir dūmė oran ar- ba šalin, ir likusių lietuvijų būrys darēsi visiškai aiškus. Visuose Sventuosiuose gir- dėjosi lenkų rūpesnis, kada išeiti, ir atsakymas: „na mszy jezsczē mozna byē, nie- potem zaraz trzeba wycho- dzi.“ Taigi lenkai būta ge- rai organizuoti, bet netvar- ka ir išimisinėjimai — tai žemo- sios, begalvės ir piktašir- dės minios darbai. Lenkai inteligentai, kurie kitais kar- tais fanatizavo minia, šiuo kartu laikēsi taktinai, kiti net prielankiai. Girdėjome vienā selmyna, užrašysiant pramokslus savo vaikus. Girdėjome Katedroje dvi iš- einanti poni: „nie nie zrozi- miatysmy, ale daj Boze im doczekaj dobrego zniwa!“ Tokie balsai leidžia tikėties, juog ilgainiui nurims ir gy- vatiniai šnyptiniai, kada pamatys, juog lietuvijų kal- ba bažnyčioje nei mažo nesu- siaurina lenkų kalbos teisiu.

Tikimės, juog ir lietuviai teip-pat ramiai ir taktinai praleis ir atėnūs du Sek- madieniu, kaip šį praleido, neišsišoks, nepasavaliuos ir — neatsakys nei žodžiu ant provokacijų (išsaunimū vaityties). Tikimės, juog lietuvijų inteligentija ir to- liau pavaiškēs pamokslų klausyti, o minia dvigubai

didēsne susirinks, neklau- sdamā tų puslietuvijų ir virš- lietuvijų, kurie tik kvailina tamsuolius, atkalbinėdami nesirašyti ir neklaušti Ad- ministratoriūus.

Katedroje nesitikėta buvo tiekio lietuvijų klausytojų ir pavesta buvo jiems šv. Kazimiero koplyčia. Bet dabar, pasirodžius, kad ji niekaip nesutalpins, lietuvijų pa- mokslai bus sakomi pačioje bažnyčioje iš sakyklos. Ir bus gerai, nes dabar daug- ma laukē bažnyčioje ir nei- nenumatė, juog sakoma to- limoje, už didžiojo altoriaus koplyčioje.

Dar papeiktinas pamoks- lininkų apsieidimas: pusę jų neturėjo nusipirkę lie- tuviškų evangelijų ir pamok- slus sakė, neperskaitę tos die- nos evangelijos. Ar jau teip sunku buvo nueiti knygas ir užmokėti dvejetas auksinų? Pamokslai išėjo lyg be pradžios. Beto, po evangelijos lietuviai gieda — „Dieve Tėve“. Bet šiuo kartu tepagidėjo tik Visu- se Sventuosiuose, o būtų ga- lėję ir kitur pagidėti. Šiaip-jau be pamokslininko žinios lietuviai neprivalo nieko giedoti ir iverstosios bažnyčios tvarkos gadinti. Ramiai, ramiai, atmenant, juog tikite Svenočiausiam Sakramente esančiuoju Die- vu. Gilus jusų balsas tesu- dundie po bažnyčios stogu vienu: „Ant amžių amžinų- ju“, kada pamokslininkas pradjose ar pabaigjose savo kamolius šv pasveikina. Sitas „Ant amžių amžinų“, išsi- veržias iš kelių šimtų krūti- nių, ir šiandien darē visų di- džiausių įspūdį. Tame vienan balsas susiliejantiems šauks- me junti žmogus didelę vie- nybės galybę; matai, juog lietuviai gali savo balsais pri- pildyti kad ir visų didžiaus- jasi Vilniaus bažnyčioje.

O, kad-gi dažniau ir tan- kiau Dievas mums duotų tuos balsus Vilniuje girdėti!

Lietuvijų pamokslas Domin- konų bažnyčioje.

Dominikonų, arba Sventosios Dvasios bažnyčioje pusėje dešimtos, Mišias pasi- baigus, sakykloje pasirodė lietuviams nepažįstamas kun. Račkauškas, kurs su jais nieko bendro neturėda- mas, nei jų kalbos priderian- či nei moka.

Evangelijos neskaitės, jisai pradėjo nuo: „Mylėk savo artymā, kaip patasi save.“ ir lygiai 45 minutes kalbėjo apie tai, kad lie- tuviai turī meliėje ir santaiko- ti su savo artymais gyventi. Lietuviska jo kalba tai buvo lieviškų ir lenkiškų žodžių mišinys, kuris mūsų laikų pamokslininkui gali tik gėdā daryti. Pradėjęs savo pa- moklā nuo išsitarimo, kad lietuviai ardū vienybē, rei- kalaudami Lietuviskos kal- bos Vilniaus bažnyčioje, jis prie progos išgrynē lenkų kal- bā, vadindamas ją gra- žeria, o Lietuvijų kalbā tik g ēra, kurią tečiaus Dievas vis delto supranta. Teip jam apje artymo melē be- kalbant klausytojams, kuri- jus suskaitytā 200, viduryj bažnyčios pasirodė kaszin- kokiā apysnė, storko mo- teriškā, su didele pintine, pilna kopštų, bulvių, mor-

kų ir k. ant kairiosios alkū- nės, ir sustojus, i kuniga židredama, šypojo. Iš pra- džios rodēs, kad toji, mato- mai, virėja, bus atėjusi pasi- klausyti Lietuviskai pamok- lo, ir džiaugiamis, girdėdama Dievo žodį skelbiant jos pri- gimtą kalbā. Bet pasirodė kas kita. Nusipyposiusi, ji emė rėkti: „Miloz, księzje! nie ne choemy sluchac w na- szych swiętych kosciolach litewskiego kazania; litew- ski język poganski...“ Piko- lo trukčimas, kun. Račkauš- kas emē ją kultioti: „Tys, podkupiona przez zlych lu- dzi, przyszedla tu, jak do karozny, wrzeszcz; to jest kosciol—patrz, tam stoi pre- najswietszy Sakrament—Tys jedza—chyba cie djabel opeta!...“ Zmones, kurie buvo subrudę, norėdami ta pašelsusiąjā endekų provoka- torę laukan išvesti, kun. Račkauškas suramino, pra- dydams, kad jau nieko ne- dararytu. Tuo tarpu boba, dviejų vyrų išvedama, galvā atgal atmetusi, dar vis rėkė: „Nasi polacy stawili ten kosciol — niechoemy bysiecie paskudzili poganskim języ- kiem!...“ Sitą moteriškā iš- vedant laukan, kita, kuri sė- dėjo visā laikā suole dešinio- juo bažnyčios pusėj, teip-pat buvo pakėlusī trukčmā, nors jau nebepatė drąsiai, protestuodama teip-pat prieš „pagoniskā“ kalbā Domin- konų bažnyčioje... Ir šita iš- bažnyčios ramiu būdu išve- dus, kunigas, kurs buvo pa- mokslą pertraukęs, galėjo dabar jį baigti. Pabaigjēs lie- tuviškai kalbėti, jis dar skai- rė savo pareigā pasakyti ke- lis žodžius ir lenkiškai. Pra- dėjo nuo to, kad kreipdama- si klausytojus-lietuvius paklauso: „Wszak wy rozumi- cie po polsku, rozumie- cie? No, powiedzcie owar- dę! — ir kuomet dvi bobelės atsiliepė nedrąsiai „rozumi- ny“, varė toliau lenkiškai: „Za mego dtugolietnego po- bytu w roznych parafjach, spotykalem ludzi, ktorzy nie rozumiel po polsku; dla nich mowilem kazanie po litewsku. Prawda, ze zle, jezeli ludzie, nie umiejac po polsku mowic, mowia pa- dierze po polsku, kalezao wyraz. Ale teraz takich juz malo, wszecy rozumie- ja po polsku. Ot, i wy rozumi- cie.“ Daugias, jis isbar- rė tuos, kurie ardū — ar tai būtų, girdi, lietuviai ar len- kai — vienybē, trukdā baž- nyčioje klausyti pamoklo, ir tt. Prie šio tečiaus jam, nežinia kodėl, pasirodė rei- kalinga pridurti patarimas, idant lietuviai būtų kantrus, mylėtų savo „brolius“, arty- mus, neužmiršdami, kad jų tėvynė būvusi pagoniska, barbariska šalis, kad lenkai atgabene šion krikščionyste, apšvietė juos ir parodė keliā, kurio Lietuvos eidami, ga- lėsia gauti amžinąjā palaimā. Lai neužmirštā lietuviai, juog visos tos puikiosios Vil- niaus bažnyčios, kuriose jie dabar turī laimę melsties ir garbinti Dievā, esą turtin- gujū „ponų“ lenkų pastaty- tus, juog jie vargšai patys tokių Dievo namų nebūtų galėję sau įsitaisyti, kad jie būtų dar, rasi, luteriais iš- virtę... Ar-gi, girdi, nebūtų

buvę geriau, kaip seniau kad- buve, jeigu bažnyčioje būtų visi meldēsis teip-pat viena kalba. Lietuviai, kantriai iš- klause kun. Račkauško pa- moklo, Vilniaus endekų dvasia atsiduodančio, emė skirstyties, ir ant gatvės prieš bažnyčią susispetė, dar ilgai kalbėjosi ir dalijosi įspūdžiais, kuriuos je išsine- šė iš pirmojo nuo tiek tiek negirdėto Dominikonų baž- nyčioje pamoklo. Daugma klausytojų buvo tos nuo- monės, kad jų pamokslininkas, kun. Račkauškas, visai bus apsilenkęs su gerbiamo- ju kun. Administratoriūus (įsakymo tikslu, būtent — paraginiimu lietuvijų prie pa- lmadumo jų prigimtajā kal- ba ir ivykimio lygybės ir teisybės krikščionių gyveni- me. Kun. Račkauškas, visu- nuomone, pasinaudojō sa- kykloje Vilniaus endekų poli- tikai varyti... „Viltis“.

Feljetonelis.

Iš Rymo sugrįžus.

— Papasakok, Mikai, ką Ryme mateli; ar nesigilai, tiek pinigų išleides?

— Tai, brolyti, nė truputį negaila pinigų; ar-gi žmogus dėl pinigų gyveni!

— Dėl pinigų tai ne, — kalbėjo pirmasis. — Bet žū- rėk, važiavo jus' i pusantro šimto, pasikaiti ant kiek- vieno po pusantro šimto rublių, nesikantit ka kiti padalydē ir per dvi šimtini — tai nemaža pinigų krūvutė; už tuos pinigus mus' ūkės mokykla būtų lengvai įren- gta. Kiek iš to būtų tėvynē turėjusi naudos, šiandien ir mano ir tavo sūnūs būt' jau besimokinę savojoj mokyk- loje.

— Kas tau, Juozu! — per- traukė Mikas. — Rodos pir- ma išmintingu buvai, ir nė šiaip, nė teip kalbi. „Vil- niaus Zinias“ pradėjai skaityti, ar ką, po galų? Ten tai panašiai visā pusmeti rašinė- jo, užsikrūzdami ant kelio- nes renų.

— Kas iš to, kad pradė- jau, ir tu skaitytum, dykā gaudamas, i mūs' kaimā veiks visiems pradėjo „V. Z.“ dykai siūdinti.

— Turbūt pasitiki jums, kad i vieną dūdā pūsit, — juokavo Mikas; — tad nors galū gale pasistengkit gerai užbirbti.

— Kokie čia juokai. Jeigu „V. Z.“ mano kalbai ką pa- našiai rašė, tai gerai rašė. Aš nors ligi šiolai jų ne- skaitydavau, bet visada ma- niau, tiek pinigų, susikaityti tiek pinigų, išleisti vien dėl pamatymo, kaip sau nori, tai kunigū išdykavimas, daugiau nieko.

— Čoa, cha, cha... kuni- gu! — Kad kunigū, emus vi- sus keliauninkus, let pen- ta dalis buvo.

— Nevaziavo, bet žmones sukurstė.

— O tave ar sukurstė? — pradėjo rimčiau Mikas kal- bėti. — Mane kas ar sukurstė? Teip ir su kiais, kurie tik skatikelį turėjo, išsiren- gė niekeno nekabinči. Kas viršaus neturi užgyvenęs, tai tu gali ir aukso kalbū vilioiti, neiškilbsi iš vietos. Grįžus vėl prie tavo ir „V.

Z." apgalvestajam mokyl-
lu, joms, žinai Juozui, mūs'
kelionė nei per puse skatio
neuzangste, jei neparėmė.
U-gi patsai Ryman nevazi-
vai, ar davei ant mokyklės
rengimo?

— Ne, aš pats sau netu-
riu, o ką mokykloms, tegul
duos kurie turi.

— Teip kaip tu būti ir vi-
si nuo vaziavimo likusieje
pasakę. Ir aš nieko neda-
viau ir nebūčiau davęs, jei
namie sėdžiu; bet vaziuo-
jant užbrūžę mačiau teip
ūkininkėlių puikia luteklis
apžiūrėtas, visas išnauo-
ta, kad žiūrėjau ir atsigerėti
negalėjau. O kas viską da-
ro? Delto, kad daugiau ta-
me dalyke už mus mokyti.
Ir pas mus kada ūkininkai
bus mokytesni, pataikys iš
mažo daug išrasti; kad tą
laiką priskubint, verkiant
reikia mokyklės steigti.
Teip apsvarstęs ant greitųjų
sudariau dešimtinę ir išsiun-
čiau i Senapių mokyklės
rengėjams. Tokių kaip aš
gal keli atsiras; kitam gal
kas kitas puolė i aki, ir be-
trokšdamas tą patį dalyką
išvesti savajame kampe,
išmės rublinę kitą tėvynės
labui. Tai gi pasakyti, iš ko
labiau mokykla pelnys, ar
kad vaziavo, ar kad ne?

— Tegul mokykla nieko
nenustoj, bet visgi tiek pi-
nigū del pamatymo išmesti!

— Be reikalo, be naudos,
Juozai, pinigai neišmesti,
— kalbėjo vėl kitas. — Lietuva
tū pinigų viską negali ginti,
atmenant kiek taitis pinigais
pelne. Aš pirmas, tiesa
pasakius, apie tokius tėvynės
dalykus mažai ką supra-
tau. Susidūrsi su sveti-
mų šalių žmonėmis, pradė-
jai jaustis netik esąs lietu-
viu, bet ir priderytū turis,
ką nors tėvynės labui gero
padaryti. Tai viena nauda:
tėvynė išleido tinginį, susi-
laukė sūnaus dirbti trokš-
tančio. Vaziuojant tiek vi-
sur lietuviškai kalbėjomes,
bažnyčiose giedojome, kunigi-
kai lietuviškai pamokulus sa-
kė, sveitintautis, už žin-
gėdus valakas, paklaūsus
iš vienos pusės, perėis i kita,
nieko nesurpatės ir klausia,
kas per žmonės; pasakome
lietuvių — „litvani“. Pa-
kraipys, pakraipys galvą ir
drie kito priėjės vėla klaū-
sia, matyt apie tokius žmo-
nes negirdėjęs, nė neskaitys,
abejoja, ar kartais ant juoko
jo delaiiko. Kad paaiškis,
kad lietuvių katalikai iš Ru-
sijos, „aha poliako o Russi“
tartum viską supratus vala-
kas tik stengias jau įsidiū-
rėti i akis, i veidus. Vėl jam
pradedame aiškinti, kad
„non poliako“, tik „litua-
no“ — valakas vėl akis pa-
stato. In galą mēs teip ipra-
tome panašų užklaūsimų
eiles girdėti, kad ilgą nekala-
bėjus išvyk sakydavome
„non polako“, tik „litua-
no“ iš Rusijos.

— Pačiame Ryme buvo pa-
duota i laikraščius apie lie-
tuvųjų kompaniją, lietuvi-
škas giesmes, pamokulus, šv.
Tėvo pasveikinimą. Ar gi
tai maža lietuvių nauda,
kad ir Europos pakraščiai
apie ją žinotų?

— Pas šv. Tėvą, pas kardino-
lus buvo matyti tokia nuo-
monė, kad lietuvių vien var-

das ant rašto likes, kalba-
ta pati ką lenkiška, teip ma-
tyt buvo lenkų sudikuota.
Dabar, kad ir šv. Tėvas ir
vienas kitas angstėninių-
kunigų savomis ausimis gir-
dėjo lietuvišką kalbą ir gy-
vai žodžiais darodyta, kas
kita lenkų kas kita lietuvių
kalba — kitoks bus Ryme
supratimas apie lietuvius,
nebegalės jau visaip mus
lenkai teršti. Ar gi tai tė-
vynėi maža nauda?

— O ką dvasišką pelnytą,
tai nė šnekos negali būti.
Tiek senovės krikščionių at-
minimų tiek tvirto tikėjimo
paminklū, pavyzdžiū, kad
matant, rodos jauti savyje
kilančią jėgą. Ar tą viską
už bent kokį pinigą pirksi?
Steigia, einą i parodas, kad
dalios, tautiško susipratimo
dvasią pakelti, ir mato iš-
parodų didelę, didelę naudą.
Kodėl nenor suprasti, kaip
didelė nauda iš Ryman ke-
lionės, juk čion tikėjimiška
paroda? Tikėjimas mums
už viską brangiausias, ju
tvirtybė mums reikalingiaū-
sia. To gali tik nesuprasti
„V. Z.“ vienuoliai ir jiems
panasūs. Tas, kurs tikėji-
mo nustojęs, ar tikėjime si-
ulpnėjęs, žinia, nejaūdia tikę
jimo vertės ir brangumo,
teip kaip žmogus apsvaigęs
ar girtas nejaūdia sopulio.
Užtat, ką vienas kitas ne-
supraddamas plepia, suprant-
tandiam ar privalo jo klaū-
syti?

— Teip kalbi it metus
mokslė buves, — šypsoda-
mas tarė Juozas.

— Teip, ir tame matai ke-
lionės naudą. Ar pirma teip
kažtai kalbėdavau? Dabar
kalbu ir noriu kalbėti. Tegul
man tik pasiseks sueiti
Pakuprių Slubi, aš jam pa-
aiškisju, kad tik jo skaito-
mos knygos tikėjimas
nyksta, o ne pasaulyje Tegul
be svetimų akinių pa-
žvelgs i svetią, išvis, kad tik-
ėjimas ir platyn i platyn
siekia ir vis kasykų grazes-
niu, tobulesniu žmonyse ap-
sireiščia Ne tikėjimas tobu-
lyn eina, tik žmonės savyje
tobuliau jį supranta ir per-
siima.

— Teip, nēr kā, Mikai; ta-
vo tesybė, — tarė Juozas. —
Mano klaidingai manyta.
Vis mat žmogus, nors dvi
aki turi, bet pakreipsi abi
vieną pusę — kitos pusės
nemebatai.

— Tai gi visa bėda, kad
daug žvairių sviete yra.
Mažiukas.

Naujai prisiraše

prie Susivienijimo Liet. R. K. A.

38 kuopa, Homestead, Pa.:
Motiejus Zukauskas,
Aleksandras Svedkauskas,
Antanas Radzišauskas, Juo-
zapas Baluikas.

42 kuopa, Brooklyn, N. Y.:
Petras Likas, Adolfas
Putis.

109 kuopa, Centralia, Ill.
(nauja): Juozapas J. Vaisiu-
nas, Jonas Vaisunas, Ago-
ta Vaitkūnėnė, Aleksandras
Kazinovskis, Antanas La-
zauskas, Jonas Svidras.

9 kuopa, Cleveland, Ohio:
Karolina Sauseriūtė.

Vaikų naujai prisiraše:
14 kuopa, Tamaqua, Pa.

(draug. kun: A. Burbos):
Adelė Deltuviūtė, Jonas
Deltuvas, Alena Vasi-
liauskūtė.

61 kuopa, Duryea, Pa.
Marė Harmanaviūtė, Ve-
ronika Harmanaviūtė, Anta-
nas Harmanaviukas.

77 kuopa, Swoyers, Pa.
Juozas Sojonkas, Viktoras
Sojonkas, Ona Antanaviū-
tė, Vincas Zakutis, Kazys
Zakutis.

K. Krušinskas,
Centr. sekr.

Amerikos Naujienos

135 žuvo kasykloje.

Marianna, Pa., 29 Lapkri-
čio. Baisi eksplozija atsit-
ko Subatoje pietumis Pitts-
burg-Buffer anglies kompani-
jos kasykloje. 135 mainie-
riai žuvo, tai yra, iš visų
ten dirbusių tikait vienas te-
išliko gyvas: kitus katrą ne-
užmūsė pati eksplozija, tą
užslopino nuodingi dujai ar-
ba sudegino atsiradusi po
eksplozijos ugnis. Patėmy-
tina, kad vos tris minutes
pirm eksplozijos valstijos
kasyklų inspektorius drange
su darbu dažiūrėjojant pa-
baigė dvi dienas trukusį ka-
syklų peržiūrėjimą ir apre-
ikė kasyklą esant saugia.
Tuojau tapo suorganizuota
gelbėtojų pulkas iš 60 vyrų,
bet tie vos trumpą galą nusi-
leido i kasyklą turėjo grįžti,
nedalijadami karšioje. Per
ką eksplozija atsirado, tik-
rai nėra žinoma. Netoli
kasykloms randasi didelis ga-
zo šaltinis, dėlto nekurie
mano, kad gal gaisras iš tenai
įsiveržė i kasyklą ir eksplo-
zavo.

Sekandą po nelaimėi die-
na partraukta iš Pittsburgo
naujausio išradimo įtaisai
ugnies gesinimui ir gelbėji
mui mainierū iš nuodingų
gazu. Su jų pagelba dasi-
gauta i eksplozijos užgriaun-
tus urvus ir išimta 56 lavo-
nai. Lavojai visi, išimant
du, buvo baisiai sudrakinti
ir nėra nei mažiausios vilties,
kad kas nors ten dar pasli-
ko gyvu.

Marianna, Pa., 30 Lapkr.
Jau išimta 115 lavonų iš ne-
laimės ištiktos kasyklos, o
dar 20 pasigendama. F. Elin-
ger, vienatinis gyvas išlikę-
sis iš kasykloje buvusiu, ši-
teip pasakoja apie savo paty-
rimą: „Aš dirbau toliausiai
atstu nuo tos vietos, kur
eksplozija ištikto. Apie 11
valandą Subatos ryte ūmai
išsigirdo bausis šnypštimas;
aš numanydamas, kad kas
nors nelabo atsitiko, šoku-
nuo darbo ir galvą įmerkiau
i dumblius, užtraukdamas
ant savės rūbą. Šnypštimas
buvo tai degančių gazo uo-
gnis, o netrukus ir išsigirdo

baisi eksplozija, kuri trenkė
mane teip smarkiai prieš ur-
vo sieną, kad lyg negyvas
begulį pasilikau. Vienok
benuostojau jausmų ir per il-
gą laiką girdejav stenėjimus
ir dūsavimus kitų darbinin-
kų, sužeistų ir mirstančių
nuo nuodingų gazu. Kada
mano atžado, buvau teip nu-
silpęs, kad nepajėgiau kal-
bėti.“

Laivas nugrimzdo.

New York, 26 Lapkr. Tir-
ta migla, kokios neatmena-
ma buvus per ilgus metus,
buvo kalta nugrimzdumui
Panamos kanalo laivo „Fi-
nauce“, netoli New Yorko
priepilaukos, ties Sandy
Hook; 4 žmonės prigėrė.
„Finauce“ buvo bevažiuojas
i Panama, kada tirštoje mig-
loje staiga išsigirdo bausis
braškėjimas ir pasirodė, kad
White Star linijos didis tavo-
rinis garlaivis „Georgie“ su
savo plieniniu pirngaliu pra-
plėdė didelę skylę laivo šone.
85 pasažierių, kurių dau-
giausieji tuom tarpu valė
pusrūkytos, ūmai išgastus
apimti šoko gelbėtis. Neku-
rie teip buvo persigandę, kad
nepasidarymaninančio juos
kapitono šoko i vandeni, ka-
da jautė laivą grimstant.
Pro praplėštą skylę tuom
tarpu užė vanduo ir bežiū-
rant laivas leidosi žemyn.
Už 10 minučių po susidau-
niui tiktai kaminas ir maštai
išsikišo nuo nugrimzdusio
ant dugno laivo.

Kareiviai straikieriams malšyti

Pert Amboy, N. J., 25
Lapkr. Valstijos gubernato-
rius nusuntė 6 kompani-
jas valstijos kareivių pas
National Fireproofing dir-
tuves ties Keasby, apie my-
lią nuo Pert Amboy. Strai-
kuojanti darbininkai ten bu-
vo susirėmę su šeriu ir jo
pagelbininkais, bandandais
daryti tvarką; 4 žmonės ta-
po pašauti. Straikieriai ak-
menimis ir lazdomis užsipo-
lė ant fabriko ir grėsė jį su-
ardyti. Kareiviams pribu-
vę vienok visi aptyko.
Straikas tenykšiuose puodu
ir molinių išdirbinių fabri-
kuose buvo pasekėmo darbi-
ninkų neužsiganėdimo sa-
vo algomis. Perna užėjus
bedarbei, jų algos tapo su-
mazintos ir mokėdavo ikišiol
po 90 centų ant dienos ne-
mokytiems darbininkams, o
iki \$1.15 ant dienos pramo-
kusiems darbus. Buvo za-
dama tąs algas padidinti, iš-
rinktus Taft'ą už prezidentą.
Kompanijos atsiskakymas da-
bar algas padidinti, įerzino
vyaivrių tautų ten dirbančių
darbininkus ir jie nesusi-
ganizavę susitelkė ir pradėjo
traukti po aplinkines dirb-
tuves, atkalbinėdami nuo
darbo savo draugus.

Padegikai.

Philadelpia, Pa., 29
Lapkr. Iš naujū didelis gais-
ras sunaikino medžių krau-
tuve Brill Car kompanijos,
ant 62 gatvės ir Woodland
Ave. Blėdis apskaitytas ant
250 tūkstančių dol. Yra tai
jau dešimtas didelis gaisras
Philadelphijos medžių krau-
tuveše laike pastarų 5 savai-
čių. Kaip kitur, teip ir ši-
čion ugnis buvo padegikai
darbas. Bet kas jie, per vi-
ni i kokia jų priežastis, po-
licija ir kompanijos veltui

stengiasi iširti. Neku-
rie tvirtina, kad tai darbininkai
norė atsikėryti už tai, kad
jiems sumazino algas su 10c
nuo dolerio. Brill Car dirb-
tuvės šiame laike prilaiķė 2
tūkstantiū darbininkų, tai
yra apie tūkstantį mažiau,
nei kitais metais. Mokestis
aplaimai po \$2.25 ant dienos,
arba \$12.38 už pusšeštos
dienos darbo.

Naikina salūnus.

Columbus, Ohio, 25 Lapkr.
Šita valstija baigia naikinti
savo salūnus. Vėl tris nau-
ji pavietai balsavimais nu-
sprendė uždrausti svaigū-
nančių gėrymų pardavimą.
Yra tai 141 salūnas panaiki-
nanti laike pastarų 10 dienų,
arba viso 1684 nuo 1 d. Rug-
šėjo, nuo kada valstija pri-
ėmė tiesas pavietams naikinti
salūnus. Ohio turi 88 pa-
vietus su 1,512,297 gyven-
tojais. Iš tų 59 pavietai bal-
savo apie gėrymų panaikini-
mą ir 52 panaikino juos.

Gyviųjų mareas.

Washington, 28 Lapkr.
Agrikultūros sekretorius
Wilson pradėjo smarkią ko-
vą prieš nasrų ir nagų ligą,
apsiplatinusią tarp gyvulių
nekuriose pavietuose Penn-
sylvanijos ir New Yorko
valstijų. Miestiečiai labai
bijosi, kad atgabenamas nuo
apsirgusių gyvulių pienas
neuzkrėstų žmones. Suvirš
200 gyvulių prižiūrėtojų iš-
sista i pavietus, kur ana li-
ga pasirodė; tiejei liepia už-
mūsti kiekvieną gyvulį, ro-
danti pirmus ženklus ane
ligos, t. y. skaudamas vietas
aplink nagus ir nasrus. Y-
pačiai apeliokėse miesto
Buffalo, N. Y., gyvuliai užsi-
krėtė. Liga ši kartą daug
plačiau apsišiepato, nei
pirm dviejų metų, kada Nau-
jos Anglijos valstijose daug
gyvulių išmarino. Anglijos
valdžia uždraudė įgabenti i
savo žemę gyvulius iš New
Yorko, New Jersey ir Penn-
sylvanijos valstijų.

Panamos kanalas.

Washington, 30 Lapkr.
Panamos kanalo komisijos
raportas paduoda, kad dar-
bai kanalo kasime einą spar-
čiai tolyn. Dirba ten viso
43 tūkstančiai darbininkų,
tai yra 37,500 paprastų dar-
bininkų ir 5500 darbus mo-
kančių. Sunkenybės sutin-
kamos budovojime tvenki-
nų, nes ne visur žemė gana
tvirta tvenkinį laikyti. Al-
gos darbininkams per metus
išmokėta \$18,062,000; dar-
bus suprantanti darbininkai
gauna aplamai po 125 dol.
ant mėnesio. Per atsikaitos
metus mirė 929 darbininkai,
o 27,523 buvo gydomi ligon-
butyje.

Darbai.

Chester, Pa., 30 Lapkr.
Šio miesto strytkarių strai-
kas, kuris prasidėjo 13 d.
Balandžio ir atsižymejo maĩ-
tais, bombų plašimimu ir
muštynėmis, dabar tapo dar-
bininkų apgarsintas užbaig-
tu. Jokio sutarimo su kom-
panija nepadaryta. Pasek-
me to strako prieš uñijos
vadus iškeltos skundus už
maistus.

Pottsville, Pa., 30 Lapkr.
Philadelpia & Reading kom-
panijos inžinieriai išnaujo
užėjo apstingą anglies gisla,
kokios jau seniai neatrasta

vakarinėje Schuylkill'o pa-
vieto dalyje. Tunelis, iškas-
tas 1900 metų tū Brook-
side kasykloje, perskverbė
teip vadinama „baltų pelni-
nų“ gisla, 21 pėdų stora;
anglis tosios gislos yra labai
gera. Tai jau penkta svar-
besnė anglies gisla, ano tu-
nelio perskverbta; kitos gis-
los yra po 10 pėdų storos.

Kasyklosm suvartojant
daug medžių ramėdams ir
geležinikeliams, aplinkinės
pakalnės visur jau nupliko,
tikta krūmynai palikti. Da-
bar kasyklos susitarusios
užpirklo 600 akėrių grios
Columbia paviete; medžius
visus iškirs vartojimui ka-
syklose.

Vartoja supuvusius kiaušinius.

Philadelpia, Pa., 30
Lapkr. Vyriausybės ištry-
nėjimui išreikė, kad šiame
mieste apie 20 pardavėjų
plačiai vairo valžią supu-
vusius kiaušinių. Senus, paged-
dusius, o kartais jau ir visi-
kai supuvusius kiaušinius
anie pardavėjai supirkdavo
po krautuves ir paskini ba-
komis paroduodavo duonke-
pėms suvartojimui pyragų
kepime. Pardavėjus pa-
traukus teisman; vieną iš jų
jau nubaudė ant \$62.50
bausmės.

Kiek rinkimai kaštuoja.

New York, 30 Lapkr. Re-
publikų partijos atskaita
parodo, kad šimetiniai prezi-
dent rinkimai jau daug pi-
giaus atsėjo, nei kitais me-
tais. Viso agitacijoms Taft'o
išrinkimui išleista \$1,700,000.
Tam fundui didžiausią sumą
paaukėjo Taft'o brolis,
duodamas \$180,000. Prezi-
dentas Rooseveltas paauko-
jo \$1,000. Metuose 1904
republikonų rinkimų fun-
das pasiekė 4 milijonus dolo-
rių, metuose 1900 — 7 mi-
lijonus.

Amerikos „footbolės“.

Philadelpia, Pa., 30 Lap-
kričio. Baigiantis laikui žaidi-
mo bolėmis, apskaityta, kad
per vasarą anuose žaisluose
užmušta 13 dalyvautojų,
o sužeista 290. Galima iš to
spresti, kaip nemandagiai
apsieinama prie tu žaislų, o
tai nepasaito, kad kas me-
tas mokyklų dažiūrėtojai
stengias pagerinti žaidimo
įstatus teip, idant išvengtū
stambū apsiėjimų.

Vakarinės mokyklės.

Scranton, Pa., 28 Lapkr.
Mokyklų vyriausybės apgar-
sina, kad vakarinės mokyklės
užaugusiems, šiame meste
įsteigtos, pasirodžiusios
labai naudingomis mokini-
mū kitataučų angliškoms
kalbos. Išpradžiū nelabai
sekėsi, kadangi nebuvo var-
tojama geros metodos kny-
gų. Dabar vyriausias dažiū-
rėtojas patsai išdirbo moki-
nimo keļejas, ir skaitingas
mokinų atsilankymas, paro-
do, kad itiko. Tokių vakari-
nių mokyklų yra keturios:
viena rusams, viena lietu-
viams, o dvi italams.

Laukiniai arkliai.

Chicago, Ill., 26 Lapkr. Iš
Nevados valstijos išvien pa-
reina pasiskundimai apie bė-
dis, padaromas ten esančių
laukinųjų arklų. Valdžia
naujos valstijoje laiko didę-
lius plotus rezervuotų lau-
kų, o ten tai laukiniai arkliai

veisiams. Dabartiniam laikui apskaitoma, kad jų esą apie 15 tūkstančių. Laukiniai arkliai visados laikosi tarp fermerių kaimenės, arba arklių, neapsieina be bledies. Arkliai laidindami pulku per gyvulių bandą pamaša juos po kojomis ir suėdžia. Tinkiausiai vėl naminiai arkliai prisigretina prie anų ir drauge pabėga. Pirm kelis metus Nevadoje buvo įstatymas, pavalyjantis šaudyti laukinius arklius; atsirado tada medinių, kurie pragyvendavo iš arklių medžioklės, nes nušovę arkli parduodavo skūrą. Tačiau tie mediniai veiki igriso fermeriams, nes nekarta viston laukinių arklių nušaudavo naminius. Taigi tą įstatymą panaikino, bet dabar vėl arkliai teip įviso, kad fermeriai nežino ką daryti.

Iš Lietuvos.

SILAVOTAS. Orai sausi; pradėjo šalvinti ir pirmasis sniegas 2 d. Lapkričio pasirodė. Žmonės rūpinasi, kaip bus gyvuliai išmaitinti: šienų šiek tiek yra, bet šiandų suvis mažuma iš laukų gauta. Daugelis vada parduoti atliekamsi gyvuli, užtat ant arklių ir galvijų labai kaina nuopuolus.

KAUNAS. 26 Spalių vyskupas Cirtautas pašventė: i klierikus Steponavičių Juozapą, i padikajonus Oleščiką Bonifaciją-Antaną, i dikanonus Cijunaitį Mateušą ir Svedavičių Juozapą, visi iš Vilniaus vyskupystės.

28 Spalių pašventė padikajonus: Brackį Antaną, Gindreną Juozapą, Jurgelevičių Simoną, Kasperavičių Antaną, Kojelį Juozapą, Kvietkauską Juozapą, Mazuro Juozapą, Samavičių Antaną, Semenavičių Vincentą, Slabšinską Mykolą, Urbelį Stanislovą, Vitkauską Fortunatą, Kleibą Adolpą, Zimblių I., Cirankovičių J., Paškevičių Mykolą, i dikanonus Cinių Jurgi, Sileiką Kazimierą, i kunigus Labanauką Ignatą ir Didžgalvį Boleslavą. Visi Zemačijų vyskupystės. Tai pačią dieną iš Vilniaus vyskupystės pašvestas i kunigus Svedavičius Juozapas.

„Vien.“

UTENA (Ukm. pav.). Pirmoji Utenos bažnyčia statyta kunigaikeičiu Vytautu 1416 metais, kurioje vietoje, nežinia, 4 varstai nuo Utenos yra pilikalnis, kartais Uteno kalno vadinamas. Šalia tikrojo pilikalnio pilies yra kitas kalnas, kuri senoliai vadina bažnyčviete. Tas kalnas Boļevičiaus arendininkų jau pradėtas atiti.

Dabartinė mūro bažnyčia pastatyta 1883 metais visos vyskupystės lėšomis i vietą sudėgusios 1881 metais, kada per šventę Dievo Kūno suplekėjo visa Utena. Sudėgusioji bažnyčia buvo statyta aštuonioliktame amžiuje. Bažnyčios plėnų sutaisė inžinierius Lukiševičius.

Utenoje seniausis gyveny dekanas. Buvo čia klebonu

prelatas Pranaiškas, kurio sesuo Karolina Pranaiškaitė rašiusi lenkiškai ir lietuviškai eiles, prikabėjusias a. a. vysk. Baranaušką eiti i moksle; guli ant Utenos kapu.

„Vien.“

„SAULĖS“ MOKYKLOMS užtvirtinti kapelionai! kun. Pakeitis — Salantunose, Razmus — Grušlaukyje, Rimkevičius — Biržuose, Jarašunas — Tauragiuose, Kunigis — Joniškyje, Matulis — Sverlasuose, Petrauskis — Kalvarijoj, Dargužas — Vadžgirij, Janelūnas — Gardujoje, Šteivys — Pašaltunij, Tumėnas — Vadokliuose, Jadvirius — Šetoj, Raštutis — Neršionyse, Gaigalas — Adakave.

LEISTOS „SAULĖS“ mokyklos: Pašilyje, Astrave Biržių par., Viljampilio Slabadoje ties Kaunu.

Neleista mokyklos Darbuose.

Pagirių mokytojų paskirtas p. Aug. Petraitis, Zemačijų seminariją baigęs.

In Astravo „Saulės“ mokyklą užtvirtinta mokytoja p-lė Sieniauskytė.

Apskrities mokslo globėjas p. Levicki, būdamas Kaune applanė „Saulės“ kursus ir paliko jais užganėdintas.

Pikeliuose užtvirtintos mokytojas Gryboveckis.

Neršionyse neleido vakarinų kursų dėlto, kad mokytojas Laugalis neuztvirtintas tikru mokytoju ir tam kartui pildio jo pareigas. Pašaltunėje neleista nedideliu stuaguosiems kursu dėlto, kad tenai ne tikra mokykla, bet tiktai jos skyrius.

„Vien.“

KAUNAS. Kaune žada pradėti eiti mėnesinis vargonininkų laikraštis „Vargonininkas“. Artimiausieji bendradarbiai, kaip girdėjome, būsią p. Naujalis, Gudavičius, Nacevičius, kun. Jogminas ir daug kitų. Laikraščio kaina i metus 2 rub. Sveikiname naują drauga. Girdėjome esant sumanymą, kad „Saulės“ vyriausia valdyba siuntiniesiant skyrių peržiūrėtojus. Geras daiktas.

„Vien.“

KAUNO ūkės draugija sutarė pavasari 1909 metų padaryti Kaune sėklių parodą. 3 Lapkričio užšalo Nemunas.

„Vien.“

KAUNAS. 23 Spalių vienam sodiečiui Naujalini einant iš turgaus namon, prie jo akių kažkokia moteris paėmė nuo žemės kapšą ir pakvietė eiti pasidalyti rasta pinigais. Kelyje kita moteris jį mokino, kad jei kas užsipultų, tai nereikia prisipažinti, bet savo pinigų parodyti. Atėjęs ant Nemuno krasto, iš kažkur atsirado vyras ir puolė ant Naujalio, šaukdamas: „atiduo, tu rađai mano 100 rublių.“ Lengvatikiš Naujalis ištraukęs iš kišeno pada- vė pažirėti savo kapšą su 20 rublių, žulikas išskratęs pinigų pridėjo akmenukų ir atidavė, sakydamas, ne jo esą rasti pinigai. Panašus apgavimai tankiai atsitinka Kaune. Taigi reikia saugotis miesto žuliko ir nebūti teip kvailiu, nerodinėti kiekvie-

nam apgavikui užsipuolus savo pinigų.

„Vien.“

VILNIUS. Vyriausybė, apsvarsčiusi klausimą apie 1 laipsnio rezervistų 1909 m. mokymą, nutarė paskirti tokį laiką, kurs baigusių prieš prasidedant laukų darbams. Pirmojo laipsnio rezervistams, stojusiems 1906 ir 1908 metais, paskirta mokytyies nuo Gegužės 1 iki Birželio 12 d., Sventėonijų apskirtyje, stojusiems 1906 m. — nuo Gegužės 1 iki Birželio 12 d., o stojusiems 1908 m. — nuo Rugpjūčio 22 iki Spalių 1 dienos.

„Vien.“

SIAULIAI. Nedėlioje 26 d. Spalių, 8 val. vakare, pas notariją Liubimovą (prie Didžiosios gatvės) atėjo keturi su maskomis vyrai ir sušukę „rankas augstyti“ (o buvo tada pas notarijų su reikalais aštuoniuos ypatos), pamėmė iš staliuko arti 3 tūkstančių rublių ir išėjo. Policija subruzdio jų įsekti, bet dar nesurado.

Pirmosios Damos b. atstovaus studentas Lopas pirm trijų savaitėn tapo paliusuotas iš Sialiu kalėjimo, kur prasėdėjo 4 mėnesius dėl Viborgo atšaukimo. Jis nuvažiavo Dorpatan baigti mokslo gyvulių gydymo.

„Vien.“

ALOVE (Viln. gub., Trakų pav.). Mes aloviečiai didžiai nuliūdę, kad skiras nuo mūsų brangus ganytojas. Kaip buvo įstojęs įsai i mūsų klebonus, kaip saulė užtekėjusi šviete visai parapijai. Įrašė daug žmonių i blaivybę, platino laikraščius ir knygeles, pavargėlius šelpė, ligonis laukė, nuliūdusius ramino.

Pamaldos Alovės bažnyčioje atliekamos gražiai. Intaisyta mergaičių choras. Giesmininkės per atliauos išpuošia bažnyčią žolynais ir vainikais.

„Vien.“

DAUGAI (Viln. gub., Trakų pav.). Daugai nedidelis miestelis. Apsukui didelis ir gražus ežeras. Bažnyčia mūrinė, grazi. Antri metai daugiečiai suaulėkė jauną lietuvio klebono, kurs labai rūpinasi žmonių apšvietimu, platina blaivybę, daug žmonių jon iširašė. Gledojimas bažnyčioje gražus. Vargonininkas išmokė mergaites gražiai giedoti rožančių.

„Vien.“

KLOVAINIAI. Sutarta ikurti „Saulės“ skyrių ir prašymas pasiūstas.

„Vien.“

ILUKSTOJE (Kursk gub.) įsikūrė parapiljos mokykla kun. Gražio ir parapiljiečių rūpesčiu bei lėšomis. Bus mokinama rusų, lenkų, lietuvių, latvių kalbose. Vaikų jau užsirašė i 170, ir dar ne galas. Vyriausioji mokytoja-užveizdėtoja p-lė M. Sydlovskaitė.

„Vien.“

UTENA (Ukm. p.). Sauliečiai sutarė statyti ertą mokyklą ties bažnyčia, kad tilptų ir scena ir susirinkimų salė. Jiško miško pirtuk, akmenis sutarė vežti. Jei visi iš vieno darbų varty, tai kitą rudenį „Saulės“ namas Utenoje tikrai bus. Utenis-

kiai — ne sutizėliai. „Vien.“

TRAUPIAI (Ukm. p.). Paduotas prašymas atidaryti „Saulės“ skyrių ir mokyklą.

„Vien.“

PAKRUOJIS (Panev. p.). Kun. Tilyčio užnamymu ir prikabinėjimais įsikuria ir Pakruojoj apšvietos draugielė „Saulės“ skyrius. Dieve padėk geram! darbe pakruojiečiams.

„Vien.“

KORESPONDENCIJOS.

Shenandoah. Pa.

Pereitą savaitę, 23 d. Lapk., pasimirė staiga a. a. kun. O'Reilly, airių klebonas. Vėlionis ryte atlaikė Mišias, pavaiškėjo po sodą ir kada sugrįžo i kleboją ir atsisėdo ant kedės, ūmai apalpo. Greituoju pašauktas kun. Milukas, šv. Jurgio bažnyčios klebonas, rado mirštantį bei žado ir vos spėjo suteikti paskutinius Sakramentus. Vėlionis buvo 67 metų amžiaus ir 38 metais klebonavo Shenandoah'ryje. Taigi ir šermentys buvo labai iškilmingos. Kunigų buvo begalės visokių tautų. Pats J. M. vyskupas Prendergast atvyko ant šermentų iš Philadelphiajos. J. M. vyskupas nakojo pas mūsų kleboną kun. A. Miluką, kuris su p. Snelidze karieta parsivežo i savo kleboniją Ketvergo vakare nuo Pensylvanijos dypo. Ant rytojaus J. M. vyskupas atlaikė Mišias šv. Jurgio lietuvių bažnyčioje, apie 10:30 val. nuvažiavo i airių bažnyčią ant iškilmingų gailiūsių. Apie lietuvišką kleboniją prisirinko didelės būžios lietuvių ir anglų pasitikti vyskupą. Jo Mylsta prieš sėsiant i karietą su visais sveikinimais, suteikdamas vyskupiską palaiminimą.

Po pamaldų a. a. kun. O'Reilės lėšomis išvežė i Philadelphiaj. Vėlionį palėdėjo net du prigrūsti šenandoaričių ekstra traukiniai iki Philadelphiajos kapinių. Po visam ir J. M. vyskupas Prendergast draugystėje savo kapeliono Monsignoro Fisher'o ir kun. A. Miluko nuvažiavo ant Phila and R. stoties.

Žmonės nepamena tokios didelės iškelmės, kaip šios šermentys. Diena buvo skaitis, giedri, tat kas gyvas grūdėsi i bažnyčią ar i palydvo eiles. Iš lietuviškų kunigų dalyvavo tik kun. A. Milukas ir kun. J. Jakštis.

Vietinis.

Prieš keliata savaitėn Shenandoah'ryje keliatas lietuvių ir lenkų vaikų įsilaizė per langą i p. Holderman'o aukšniū daiktų krautuvi ir išnėšė 5 ar 6 brangesniųjų laikrodėlių. Holdermanas davė žinių policijai ir bematant susekta mažai naktėdėje. Pereitą savaitę Pottvėlles teismas išnagrines bylą pasmerkė kaltininkus nekuriam laikui, bene i metams, i palykusių vaikų namus. p. Holderman'as, sužinojęs, kad nekurię tų palykėlių yra vaikai labai bėdnų tėvų, kuriems jie padeda su savo mažomis „pėdėmis“ nuo bado

apsiginti, prašė, kad jiems bausmė būtų visai atleista. Teisėjas ant to sutiko ir vaikus paleido, liepdamas persiprašyti p. Holdermaną ir pridėti daugiau panašių šelmsyčių nedirbti.

Iš Visur.

Cekai prieš vokiečius.

Praga (Cekija), 1 Gruodžio. Nesutikimai tarp vokiečių ir čekų eina vis aršyn, o rotos kad iš priezasties tankiai atsitinkančių muštynių bus apšauktas karės stovis. Naujos riaušės pakilo Panedėlyje, aršėnės bei kada nors pirma. Cekai išrovė akmenius iš gatvių ir taisiais metė i policiją ir kareivius, atsiskubinusius malšinti. Išreikšimui vokiečių paniekos čekai nuplėšė vokiškias vėlavas nuo namų ir suėdėdino jas. Raiti kareiviai kardais sklaidė įirtusius čekus ir vijosi juos iki namų vartų. Anglijos konsulis tapo nuplėštias nuo tramvajų ir stumdomas. Priemėsčiuose riaušės neustojto iki vėlybam vakarui. Vokiečių krautuvs tapo applėštos, o ant gatvių sumesta barikados. Peštyne daugelis susižeidė. Garlop' kareiviai atisazė tvarka ir sergia gatves.

Deimantinis jubiliejus.

Viednius (Austrija), 1 Gruodžio. Austrijos cecioritai Pranciškui Juozapui apvaikšėdjoant savo deimantini jubiliejų, atstiko triukšmas kuriame 3 žmonės žuvo ir apie 40 sunkiai sužeista tapo. Nors vyriausybė visap rūpinosi išvengti betvarkės, tačiau negalėjo sutvarkyti milžiniško žmonių susitelkimo. Suvirš pusantro milijono žmonių sustveno po gatves prisidūrėti apvaikšėdjoimui iškilimui. Pradėjus žmonėms telktis ties Hofburgu, iš trijų aplinkinių gatvių tiek daug jų sustveno, kad prisaukytje esantieji nedalikai spaudimo ir šimtai griuvo po kojų užeinančios minios. Parlamento delegatas Holzl ir dvi moteriškės kamsoje žuvo.

Iš priezasties jubiliejaus ceciorius dovanajo kaltes daugeliui prasikaltėlių, o apie 3400 žmonių pagarbino dovanojimu pagarbos ženkleliu. Miestas iškilmingai parėdytas ir vakare tūkstančiai elektrškų žiburijų apšvietė cecioriaus palocių, katedrą ir kitus viešus namus.

PARYZIUS, 30 Lapkr. Pranežai nesutaria, kaip priimti Pietinės Amerikos respublikos Venezuelos prezidentą Castro, atvažiuojantį lankytiis maudyne miesto Bordeaux. Visiems žinoma, kad Castro iš prėrijų

kerdžiaus dasivago i prezidentus vadovaudamas tankiai kilančiose anoje šalyje revoliucijoje, o beprezidentaudamas ierzino jau nevieną svetimą viešpatyste. Pranežai sako, jei jo sveikatai reikalingos Bordeaux' maudyne, tegul sau maudois, bet i Paryžių joku būdu neileisia jo.

PEKINAS (Kynai), 30 Lapkr. Kynų valdonas keta apgarsinti edikta, suteikiantį kaltės dovanojimą vyvairiems prasikaltėliams ir pagiriantį pradėtas valdžioje reformas. Jokio palengvinimo tačiau nežadama tokiems, kurie pasmerkti už pirmiau pabandytas reformas.

PETERBURGAS (Rusija), 30 Lapkr. Azijatiškoi kolera Peterburge nenori išnykti, kasdien pranešama apie naujus apsigrimus. Panedėlyje vėl buvo 20 naujų ligonių. Iš Persijos pranešama, kad ir tenai apsiplėtė kolera; svetimų žemių valdžioriai užtai persergiami apsaugoti.

PETERBURGAS. Karės departamentas paskyrė 25 tūkstančių dol. pabudavojimui naujo oralaivio, pagal planus išradėjo H. Tatarinovo. Tasai išradėjas gria, kad jo oralaivis apsiels be balono ir be žėglų ir lėks pagal naujai išburtus principus. Kaip jis vis ištaisytas, išradėjas laiko paslaptje.

LONDONAS (Anglija), 30 Lapkr. Austrijos ir Holandijos padaryta nauja sutartis, suvienijanti tas dvi tautas. Mat anglams parūpo vokiečių pakilimas ir baimė, kad kartais jie susivienyje su holandais ne apveiktų anglus.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

Katalikų vyskupas Egipto vyriausiamė mieste Kairo pranešė, kad po Egiptai reikalinga apie 100 angliskai kalbančių kunigų misijonieriu.

— Iš visų pasaulio vyskupystėn New Yorko arcivyskupystė šimet sudėjo didžiausią „šv. Petro grai“, beje 60 tūkstančių dol. Turtingos Paryžiaus ir Viedniaus vyskupystės, kitais metais užėmusios vyriausią vietą, šimet užsliko.

— Chicagoje randasi 175 katalikiškos bažnyčios ir 125 parapiljos mokyklos, betogi dar keli šimtai kitokių mokslo istaigų, kuriose mokinas apie 150 tūkstančių vaikų. Be mokyklų randasi dar apie šimtas katalikiškų labdarinių istaigų. Jos visos užsėdėjo laike pastarų 70 metų.

— Šv. Tėvas pranešė arcivyskupui Messmer, mieste Milwaukee, kad yra leidžiama moteriškoms dalyvauti bažnytiniuose choruose, jei anos elgiasi dievobaimingai ir dorai.

KALEDOMS DOVANOS:

Kantičkos . . . . . 60 centų
Maldų Vainikėlis . . . . . 25 „
Mažas Aukso Altorius
su puikiais skuriniams apdarais 80 „

Prisuntimas i namus uždėk. Adresuokit:

REV. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

Fabiole

arba Bažnyčia Katakumbose.

vertė Vytė Vytė.

(Tas.)

— Labai gerai, gi ve ateina Tarcazas, kurio aš jau nuo seniai nemačiau, — kalbėjo kitas. — Jis buvo geras į viską. Eik šia, Tarcaizai, — jis pridėjo, imdamas vaiką už rankos. Kur teip skubiniš? Lik su mumis. Tu geras vaikas.

— Aš negaliu dabar, Petiliu, aš tikrai negaliu. Aš esu suistas su svarbiu reikalu.

— Bet tu turi likti, — atsiliepė pirmutinis, drūtas ir smagus vaikas, užlaikydamas jį. — Aš ne priimu išsitiesinimų, kada aš ko noriu, tai eik šia tuojau pas mus.

— Meldžiu jus, — tarė vaikutis su baime, — leis-kite mane eiti.

— Nieko iš to nebus, — atkirto antrasis. — Ka tu tenai už ančio teip paslėpęs nei? Laiška gal, tai tas nieko, nepažęs, jei psvalandį pabūs kitoje vietoje. Duok man jį, o aš jį padėsiu saugioje vietoje per tą lauką, kada mes žaisime, — ir siėkė prie švento turinio.

— Niekad, niekad, — saukė vaikutis, pakeldamas akis į dangų.

— Aš jį pamatysiu, — tvirtino šiurkščiai pirmasis. — Aš tau žinoti, kokis tenai sekretas. Ir pradėjo jį stumdyti ir draskyti. Tuojau aplinkui susirinko žmonių daugybė ir kožas su žingeidumu klausinėjo, kas pasidarė. Jie matė, kaip mažesnis vaikas, tartum kokias nežmogiškas pajėgas, rankas ant krūtinės sudėjęs, atsigina nuo daug didesnio ir drūtesnio, kurį jis stumdo ir nori pamatyti, ką jis neša. Mušimai, stumdymai, kumštys neturėjo jokios pasekmės. Jis kentėjo, nežodžio neįstardamas, bet laikėsi savo.

— Kas tai yra? kas tai galėtų būti? — klausė vienas kito, kada Fulvijus pataikė tenai praesti ir prisidėjo prie žiūrinčių. Jis iš sykio pažino Tarcaizą, matęs jį ant ordinaujų, ir kada jam, kaippo geriau apsilvilkusiam, uždavė lyg klausimą, jis atsakė su paniekinimu, apsiukdamas ant kurkos:

— Kas tai yra? Tai tik krikščioniškas asilas, nešantis paslaptis.

Sito užteko. Fulvijus, paniekindamas teip mažą auką, žinojo gerai, kokį išpuolį padarys jo žodžiai. Pagoniškas žingeidumas ir noras paniekinimo krikščioniškų paslaptį augo kas sykis, visi pradėjo reikalauti nuo Tarcaizo, idant atiduotų savo nesinį. „Niekad kolei gyvus,“ buvo jo vienatinis atsakymas. Sunkus, tartum kalvio kėlo, smūgis parnušė jį ir kraujas pradėjo gausiai bėgti. Paspilė kiti smogimai, bet Tarcazas, nors visis apalęs, gulėjo ant žemės, rankas drūčiai ant krūtinės turėdamas. Goveda prisartierno prie jo ir jau norėjo išpiešti jo švenčiausią turtą, kad tuotarp visi pasijuto atmeti tai į vieną, tai į kitą šalį kokias milžiniškas pajėgas. Vienas pasijuto net kitokie pūvilės pėcliaus, kiti ant vienos apsisukę puolė, kiti vėl pabėgo, pamatė didelį ir drūtą kareivį. Jis pasilenkęs, kaip geriausia motina, paėmė nuo žemės vaikutį ir meliui jo užklauso:

— Ar labai esi sužeistas, Tarcaizai?

— Tiek to su manim, Kvadratai, — atsakė atmerkdamas akis vaikutis su melium nusisypojimu, — bet aš nešiu Dieviškas Paslaptis, jas tu saugok.

Kareivis pakėlė vaikeli savo rankose su tokia godone, kaip teisingai prigulėjo, keliant netiktai jauną tikėjimo auką, bet pati kankintinių Karalių ir Viešpatį, dievišką amžino išganymo Auką. Vairkelio galvutė prisiglaudė prie kareivio kaklo. Bet rankos vis buvo prispaustos prie krūtinės. Dvigubas nešimys nebuvo krikščioniškam kareiviui sunkus. Niekas jo nekludė, kol jis nepatiko matronos, kuri tuojau prie jo prisartierno. Ji nusistebėjusi pažūrėjo ir susuko:

— Ar gali tai būti? ar tai Tarcazas, kurį aš neseniai sutikau tokį gražų ir linksnų? Kas tą galėję padaryti?

— Ponia, — tarė Kvadratai, — užkankino jį už tai, kad jis buvo krikščionis.

Matrona žiūrėjo valandėlį vaikelio veida, o tas atmerkė akis, meliui pažūrėjo į ją ir numirė. Tas pažūrėjimas atnešė jai tikėjimo šviesą, — jį tuojau liko krikščione.

Garbus Dionizas vos galėjo matyti per ašaras, kada jis, atitraukęs vaikeli rankutes, paėmė nuo jo krūtinės Sventą ant Sventųjų, o vaikelis dabar išrodė da panašenui į aniolą, negu prieš valandą. Kvadratai pats jį nunešė ant Kalisto kapinių, kur jį palaidojo su garbe, atiduodama suaugusiems kankintiniams.

Mini apie jį Romos Martirologium po 15 diena Rugsėdžio, kaipo atmenama toje dienoje Kalisto kapinėse, iš kur jo relikvijos tapo vešlesniam laike perneštos ir šv. Silvestro in Campo bažnyčia, kaip liudyja tenai parastos.

Zinia apie tą dalyką dasiekė kalėjimą tikta po jų pavojaus. Pavojaus, juogei galėjo likti be Gyvenimo duonos, juos tikta būtu nuagždines. Kada vėliau Sebastijonas lėjo į kalėjimą, jis tuojau su-prato, juogei zinia jau atėjo, matydamas ant jų veidų nullidimą ir žinodamas nuo Kvadrato, kas atsitiko. Jis juos suramino, kad jie neturi nieko bi-joties, kad jie Anioliška Duona apturės, paskui pa-sakė kelis žodžius Reparatai, kuris tuojau išėjo matomai su kokių svarbiu reikalu.

Sebastijonas, žinomas gerai sargams, leidavo ir išėdavo gana tankiai iš kalėjimo kožną dieną, būdamas nenulstantis krikščionių suramintoju. Dabar jis atėjo atsisveikinti su savo draugu, Pan-kracu, kuris jau ilgai jo laukė. Jiedu pasitraukė į vieną šalį ir jaunikaits pradėjo:

— Gerai, Sebastijonai, ar atsimenu, kaip mudu girdejoava žvėrių kankimą, žiūredamu per tavo langą į amfiteatro stulpus, kurie neužligo bus liūdytojais krikščionių triumpo?

— Teip, mano mielas, atsimenu. Gerai atsi-menu tą naktį, ir man rodos, kad tavo širdis at-jautė tada tą, kas tave ryt' laukia.

— Teisingai jį atjautė. Aš tikrai jaučiau, kad būsiu vienas iš pirmutinių, kurie bus išmesti pri-sotinimui tų žmogiško žiaurumo pasiuntinių. Bet dabar, kada atėjo laikas, aš nenoriu tikėti, kad aš užsitarnavau ant tokios garbės. Ką aš galėjau pa-daryti, Sebastijonai, ne jau kad tikrai užsitarnav-čiau, bet kad būčiau išrinktas teip tokios didelės laimės.

— Žinai, Pankracai, kad ne žmogus, bet pats Dievas sau iširenka. Bet pasakyk man, kaip jau-tiesi, atmindamas garbiną tavo rytdienos likimą?

— Teisybę sakant, tai man išrodo teip didelė laimė, kad man rodosi, juog tai yra regėjimas, bet ne teisybė. Ar-gi tau neišrodo įstabiai, kad aš, kuris dabar esu tamsiame, šaltame, drėgname ka-lėjime, pirmą naktį ryt dienoms saulė nusileis, jau bū-siu mano Aučšiausiojo Tėvo namuose, kur vaikš-čiojūs rūbuose, baltesniuose už sniega, klausysiu anioliškos muzikos ir džiaugsiuos, regėdamas sa-vo Sutvertoją savo akimis. Tas da neišrodo teip stebėtinu, kada skaitai arba giriu tikuos daktus apie kita, bet tikėti, kad tuojau tas su manim at-sitiks, tai nežinau, ar ne perdidelė drąsa.

— O daugiau nieko neturi pasakyti, Pankracai?

— Teip, daug daugiau, daug daugiau! Nemoku tau pasakyti, Aš, nedaugėliau, vos mokykla aplė-dęs, kuris nieko dėl Kristaus nepadariau, kad ga-lėjčiau sakyti: „Ryt' aš matysiu jį veidas į veidą, ir garbįsį jį ir aptursėsiu jo Jo palma ir vainika, ir atėjusi meliū jo prie savęs priglaudim.“ — Teip, teip, Sebastijonai, ryt' jau tave nebus viltis, bet teisybė. Teip, — tesė toliau jaunikaits, laikyda-mas draugu už rankų, — tas teisybė, tas teisybė!

— O ką da daugiau, Pankracai?

— Teip, Sebastijonai, da daug daugiau. Užmerk-ti akis prieš žmones, o atmerkti jų pilnoje švie-soje prieš Viešpaties Veidą; užmerkti jas prieš d-šimtį tikstantiųjų mūsų priešų, rėkiančių iš visu kampų ant mūsų su paniekinimu, o atmerkti jas, idant išvyti išminties saule, kurios šviesos mes negalėtume perkentėti, jeigu ne didelės mylėtos, kurios mus pasitinka, sustiprina ir neduoda par-pulti. Tuli ir nepabaigta geruma Dieviškos šir-dies į penai pasineri. Jo melišs jūroje je balmės kokio blogo atsitikimo. Sebastijonai, išrodo kaip pasikelimū į puikybę, išdrįsti sakyti: ryt... bet kas čia! Ant kapitoliaus sargas apgarsino pusiauak-ti, tat jau šiandien, šiandien aš viską tą aptursėsiu!

— Laimingas esi, Pankracai, nes jau ir dabar ragauji tos laimės, kuri niekad nepasibaigs.

— O žinai, Sebastijonai, — tesė jaunikaits, tar-tum neuztėmėjęs pertraukimo, — man išrodo tokia didelė mylėta ir mielaširdystė Dievo, kad man daleidžia tokia mirtimi mirti. Kaip smagu už-merkti akis ant visų šio svieto biurybių, o at-merkti jas ant dangišku grožybū! Gal sunkiai man prisieis pernešti paskutinį mano motinos pa-matymą ir jos žodžių girdešim! Teisingai aš ją pamatysiu prieš mano kovą, kaip sušnekėjoava, bet, aš žinau, ji mano drąsos nesumažės.

Ašara pasirodė jautraus jaunikačio akyje, bet jis ją tuojau nušluostė ir toliau kalbėjo:

— Bet, Sebastijonai, nepadarėi, ką prizaidejai — du kartu prizaidejai man pasakyti paslaptį, kurią nuo manes slėpė. Dabar yra paskutinė progą, taigi pasakyk man dabar viską.

— Ar atsimeni, kokie tai buvo sekretai?

— Atsimenu labai gerai, nes jie mane labai už-ėmė. Pirmutinis, kada mes buvome susirinkę ta-vo namuose, tu pasakėi, juog turi labai svarbią priežastį, kuri tave sulauko nuo mirimo už Kristų; paskui vėl nesakėi man, kodėl mane teip ūmai išsiuntėi į Kampaniją ir vėl sakėi, kad tai yra sek-retas, kuri man vėliau pasakys.

— Tėdu sekretu susitraukia į vieną. Aš priza-dėjau rūpintis apie tavo gerovę, brangus Pankra-cai, tai buvo draugiskumo ir melišs priderytės. Mačiau tavo troškimą kankintinui palmos, žino-jau tavo jaunos širdies karštumą, todėl bijojau, idant kartais nesigriebtum kokiu persunkamu dar-bu, kuris galėtų kokių nors būdu užtemdyti tavo pasielgimą, todėl vėlyjau stabdyti tavo norą, ko-lei matysiu tave jau prie laimės vartų, be jokio pa-vojaus. Ar ne gerai padariau?

— O, tas yra labai gražu, brangus Sebastijonai, bet kokias susirūšimą gali turėti su išsiuntimu ma-nės į Kampaniją?

— Jeigu tavęs būčiau neišsiuntęs į Kampaniją, tave būtų suėmė už drasų lupėšimą edikto ir už koliojimą tribunole teisdarui. Būtų tave, be abe-jonės, mirėdiop' pasmerkę ir būtum miręs už Kris-tų, bet nusprendime jie būtų tave apkalting civi-liškai, t. y. už priešinimasis imperatoriams. O teip-gi, mano mielas, tada būtum vienas triumfaves tarpe nusistebėjusių pagonų, laikandčių tave už kokį didvyrį, o tu tada būtum galėjęs pasikelti kad ir į mažą puikybę, kaip debesy praeinandi, bet ji tave būtų galėjęs sumažinti tą garbę, kad mirši vien už tai, juog esi krikščionis.

— Tikra teisybė, Sebastijonai, — tarė užraudes Pankracas.

— Bet kada aš pamačiau tave, — kalbėjo toliau kareivis, — užimtą mielaširdystės darbais prie

Kristaus išpažintojų, kada mačiau tave vedama gatvėmis, surišta retėžiais drauge su kitais ver-gais, kada aš pamačiau tave stumdoma ir mušama kaip kitus tikinčius, kada aš išgirdau ištarne, pa-tremiančių tave sykiu su kitais mirėdiop' už tai, juog esi krikščionis, bet ne už ką kita, aš mačiau, kad mano užduotis jau pasibaigė. Aš būčiau ne-pakėjęs vieną pirštą, idant tave gelbėti.

— Kaip panaši tavo melė prie manės į Dievišką melę, tokia išmintinga, tokia didelė! — kalbėjo atsidūdamas Pankracas ir kabindamasis Sebsti-jonui už kaklo. — Bet da vieną man turi priza-dėti, — tesė jaunikaits, — kad šiandien būsi arti prie manės iki pabaigai ir nuneši mano motinai pasku-tinę mano jai dovana.

— Jeigu net ir savo gyvastį turėčiau atiduoti, viską padarysiu. Persikyrimas mudvių nebūs ilgas, Pankracai.

Diakonas pasakė dabar, juog jau viskas yra priręnta šventai aukai pačiam kalėjime. Jauni-kaičiai pasidarė, o Pankracas teisingai nuždiogo. Sventas kunigas Lucijonas gulėjo ant žemės, turėdamas abiejų surakintus kaladėles, teip juog jis negalėjo pasijudinti. Ant jo tada krūtinės Repa-ratas patiesė tris abrusus, reikalingus ant alto-riaus, ant jų padėjo duonas ir keliką, kurį diako-nas prilaukė ranka. Kunigas pakėlė ir viršū galva, kada jis kalbėjo paskirtas aukojimui ir konsekra-vojimui maldos, o paskui kožnas dievobaimingai, su ašaromis akyse, prisartierno prie jo ir priėmė sa-vo dalelę, o joje visą mistišką valgį.

SKYRIUS XXII.

Kova.

Rytmetis prašvito giedras ir šaltas; saulė, paklu-si, apšvietė viršunes šventųjų ir kitų viešų namų, padabindama juos savo spinduliais, tartum šventadieniškas rūbais. Teipgi ir gyventojai pasiskubino šieiti ant gatvių, iškilmingai pasipuosė. Jų būriai traukė į Flavijaus amfiteatru, dabar mums geriau žinoma, kaippo Koloiseum. Kožnas kreipėsi prie tos vietos, kur turėjo ženklėli arba bilietą, o tas milžinas priglaudė visus, ir tuojau priplaukė tokia žmonių daugybė, juog išrodo, tar-tum jūros bangos lengvai sūbuoja, kada tie žmo-nės vaikšėjo. Imperatorius atėjo su savo namiš-kiais ir su visu papuošimū, pritinkančių cieoriuri šioje dienoje, gėidus kruvinų rygelių, kaip ir visi jo pavaldiniai. Jo sostas buvo rytinėje amfiteatro dalyje, kur plati vieta, vadinama „pulvinar“, bu-vo gražiai papuošta ir palikta cieoriuri su jo dva-ru. Yvairūs mėginimai ūjo vienas paskui kita, jau nevienas gladiatorius užmuštas ar sužeistas savo krauju suvilgė arena, kada žmonės, godūs kra-ujingėnių rygelių, pradėjo šaukti, arba, geriau sa-kant, rėkti: „Christianos ad leones“ — krikščionis levams. Laikas tai ir mums pasirūpinti apie mū-sų nelaisvius.

Da Romos gyventojai nebuvo sukilė iš miego, kaip jau krikščionis lavedė iš kalėjimo ir nuvedė į Koloiseum, į vietą, vadinama spoliatorium, kur jiems nuėmė pančius ir retėžius. Norėta pamėgin-ti apvilkti juos pagonišku kunigū rūbais, bet jie pasipriešino, tardami, juog tai neyra teisinga, ka-da jie atėjo saunoriai čionai kovoti, rengti juos rū-bais, kurių jie nekenčia. Per visą rytą jie liko vien-i, ramindami vienas kitą ir gieddami šventas giesmes.

Kada jie teip buvo užimti, Korvinas lėjo su di-deliu triumfu ir teip užkaino Pankracą:

— Dėkui dievams, jau atėjo diena, kurios aš teip laukiau. Sunki buvo tarpa mudvių kova, kas žūs, o kas pergalės? Aš pergalėjau.

— Ką tu šneki, Korvinai? Kada ir kaip aš su tavim kovojau?

— Visur ir visada. Gaudėi mane mano spanno-ve; šokinėjai prieš mane kaip kokis meteoras, o aš veitui mėginau tave nugriežti. Tu buvai mano kankintoju, mano negeru genijum. Aš nenė-čiau tavęs, pavėdžinau tave peklus dievams, prak-kečiau tave, o dabar atėjo diena mano kerštim.

— Man rodos, — atsakė su nusisypojimu Pan-kracas, — kad tas viskas nepaneš ir kova. Tas viskas buvo iš vienos pusės, nes aš nieko panašaus nedariau tau.

— Ne? Manai aš tau tikėsiu, kada tu visada landžiojai man ant kelio, kaip kokis žaltyis, norė-damas mane įkšti ir apverztamas į niėką mano dar-bą?

— Kur? aš vėl klausiu.

— Visur, atkarčioju tau. Mokykloje, Agnieš-kos namuose, Forum, ant kapinių, mano tėvo tri-bunale. Kromancėjau vilijėje; teip, visur.

— Jau daugiau nieko neatmeni? Kada tavo vežimas liko apverstas ant Via Appia, ar tu negir-dejai dundėjimo arklų, norinčių tave pavyti?

— Niekie! — suriko su pasiutimu prefekto sū-nus, — tai tavo buvo arklis, tyčiomis paleistas, idant pabaidytų manajį ir vos mano mirimo prie-žastis nelikait?

— Ne, Korvine, išklausk manės ramiai. Pa-skutinį sykį mudu šnekavom. Aš ramiai keliauvai į Romą su mano draugu, atidavęs paskutinį patar-navimą mūsų mokytojui Kasijonui (Korvinas su-griežė dantis, nes to buvo nežinojęs), kada aš išgirdau tarškėjimą vežimo ir bėgančių arklų dundėjimą, tada aš, tikrai, spaudžiau savo arklį, ir laimė tavo, kad aš teip padariau.

— Kaip tai?

— Teip, kad aš pribuvau į patį laiką, kada tavo pajėgos jau visiškai baigėsi. Tavo kraujas jau stengo nuo nuolatino atkritimo ir šalta kanalo vandeni, o tavo ranka jau leido, nutirpūs, pa-skutinė žolių saujalė ir tu jau būtum paskutinį sykį puolęs atgalios į vandenį. Aš pažinau tave, (Toliaus bus.)

Yvairios Žinios.

Bernardinai Alpuose.

Pačioje Alpu viršūnėje, Sveicarijoje, 8 tūkstančių pėdų augstume, nuo kur prasideda kraštas niekad neištirpstantis sniego, yra apsigyvenus kuopa dievobaimingų, pasišventusių vyrų. Yra tai Bernardiniai vienuoliai, kurie sau pasiskyrė užduotimi gėlbėti keleivius, apleistose vietose pakeldusius arba sutikusius kitokia nelaimė. Per aną vietą eina kelias iš Italijos į Sveicariją ir per ilgąją 9 mėnesius patenkančią žiemą daugelis keleivių ten keliauja.

Per beveik jau tūkstantį metų garsūs bernardinai vienuoliai ten darbuojasi. Ne lengvas jų darbas. Šaltos žiemos ir gyvenimas kalnų viršūnėje, kur oras prarejęs, atsiliepa ant sveikatos. Retai kokia diena praėina, kada neatsilanko svečių, pastogės arba pagelbos reikalaujančių. Bernardinų viešnamis sujungtas telefonu su pakalne, taip juog vienuoliai žino, kada keleivių pulkas išsirengia į kelionę, o nepagadai užėjus žino ko laukti. Užlaiko 15 šunių, ypatiškos veislės ir tyčia išmokyti, kurie stebėtiniu pašiekimu susekioja paklydusį keleivį, kad ir giliausiai sniegu pridenatą. Sniego pustymai ir nepagados ten užėina bile diena. Vasarą prasideda Liepos mėnesyje ir tęsiasi iki Rugsėjo pradžios; bet ir tuose trijuose vasaros mėnesiuose sniego pustymai neretai. Tankiai keleiviai išsiliezdžia į kelionę gražiausioje glėdroje ir lengvais vasariniais rūbais apsiręngę, o daėję kalnų viršūnė užtinka šaltį ir sniego pustymą, tamsinant akis ir paslepiantį kelią.

Per šiuos metus į bernardinų viešnamį atsilankė 5,000 turistų, suvažiuousių į Sveicariją iš visų pasaulio kraštų, idant prisistebėti Alpu kalnynamas. Neturtingi keleiviai, pastogės reikalaujančią, per metus atsilankė apie 15 tūkstančių; yra tai daugiausiai darbininkai, pavyšaryje leidžiantiesi į kelionę per Alpus, darbo jėškodami.

Balioni.

Važinėjamai balionais kasdien labiausiai prasipatinę. Ne visi bet numano, kaip pavojingos ir sunkios yra tokios kelionės. Jokis balionas ikišiol dar neįsteigė laikyti ore ilgiau kaip 48 valandas ir jokis balionas vienų pasikėlimu nenulėkė toliau už tūkstantį mylių. Jokis balionistas neįstengė pasikelti augščiau nei 7 mylias nuo žemės paviršio, nors tušti balionai tankiai yra pakilę iki 15 mylių augstumo.

Vyriausias pavojus augšto iškilimo yra tai, kad balionas gali trukti. Tai todėl, kad žemės apacioje oro spaudimas yra smarkiausias — siekia jis apie 15 svarų ant ketvirtainio colio. Juo augščiau kilant, juo labiau mažinasi šitas spaudimas. Vienos mylios augstume spaudimas yra tikta pusė to, kiek buvo žemės apacioje; dveju mylių augstume jau tikta

ketvirta dalis pirmutinio spaudimo. Tam spaudimui mažinanties, balionas išsiskieda, o jeigu kartais išskilimas darosi rimai, balono maišas neatlaikydamas trūksta pusian.

Oro praretėjimas dideliame augstume yra labai pavojingas sveikatai. Juočiausi galvos skaudėjimas, užimas, širdies plakimas, kraujas pradeda tekėti iš nosies ir ausių, pakol antgalo žmogus nustoja sąmonės. Šaltis viršutinioje oro sluogniuose tankiai yra tokis didis, kad balionistas sustingęs neįstengia patraukti virves baliono valdymui.

Mokslinėliai tankiai išleidina augščiausiu oro sluogniuose ištyrinėjimui tuščius balionus, išrėdytus vyriausiais itaisais. Vienas tokių balonų išliko iki 49 tūkstančių pėdų augščio ir termometras tame augstume rodė 60 laipsnių F. šalčio (40 R.). Kiti balonai siekė augstuma 12 iki 14 mylių. Maži guminiai balonai, paleisti Sv. Valstijų Oro Biuro, tankiai išliko iki 15 mylių augstumo.

Plaukiančios salos.

Nekuris Sv. Valstijų karės laivas paduoda akvą žinią apie neseniai užtikta plaukiančią salą jūroje netoli Corn Island. Karės laivas buvo besivejgas apleistas, sudužyto laivo liemeni, tankiai pasipinantį į laivą taką, norėdamas jį paplaštinti ir visiškai nugarzdinti. Kadangi karės laivai pritrūko vandens, jis pasileido ant tolimoje pasirodancios mažos salos, tikėdamas ten vandens rasiąs. Sustojus prie pakraščio, sala pasirodė ilgio kokiu trijų bertainių mylios, platamoji vieno bertainio. Krūmynai siekė iki vandens kraštų, o viduryje augo kelias riešuto medžių. Bet laivui bestovint, patėmijo, juog sala sukasi ir tolinasi nuo laivo. Tada suprato, juog tai yra plaukiojanti sala, kokių retkarčiais užtikama jūrose. Tokios salos paprastai yra dalys kitų tvirtų salų, atplėtos vėtrų arba kokio povandeninio žemės susjudinimo. Jos varinėjasi po jūrą, sriovės arba rėjos nešamos, pakol priplaukia prie kokio pakraščio ir ten apsilieka, arba pakol kila vėtra ir sudrasko jas į smolėtus. Kartais bet atsitinka, kad kelios tokios plaukiančios salos susiduria ir susivienijusios sutveria naują tvirtą salą.

Zvaigždės Agentai.

Chicago, Ill.:
L. Brodovič, 4556 So. Ashland Ave. — Ant. Račkauskis, 828 W. Taylor Str. — J. Nausiedas, 917 33rd St. — J. P. Budginas, 4549 S. Hermitage Ave. — M. Stulga, 4503 So. Wood St.

Pittsburg:
Vinc. Stasevičia, 409—3rd str. Esplen, Pittsburg, Pa.

Anglijoje, Londone:
Jonas Naujokaitis, 57. A. Tai' str., Shadwell, East London.

So. Boston, Mass.:
Mikalaukas, 320 W. Broadway Brooklyn, N. Y.:
Mr. E. Dzubay, 67 Hausmann St.

PAJIEŠKOJIMAI.

As Južė Sergalienė pajieškau brolio dukters Onos Petrauskūtės, po vyrą pavardė Onos Mačienės, teipi Teofilės Petrauskūtės; jampina iš Suvalku gub., Marijampolės pavieto, parapijos Skriaudžių; 8 metai kaip Amerikoje; ar jos ar kas kitas melžiū duoti žinią ant šito adreso:
Mrs. Juzė Sergalienė,
251 So. Empire St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Pajieškau savo brolio Pranciškaus Kazakevičiaus ir savo vyro Jono Nanartavičiaus. Pirm mėnesio laiko jie gyvena ant Inkerman. Atvažiavo iš Lietuvos Adielka Nanartavičienė. Atsiskaityti ant šito adreso:
Mr. Adam Balukevič,
Pittston, Pa., Inkerman Post Office.

As Aleksas Kasparinas pajieškau savo pačios Marės Kasparinienės, po tėvais Čorniauskūtės; 26 metų esumo, juodų plaukų, akys rudos, ilgos nosies, viena dantis auksinė, vidutinio ūgio. Prapuolė 29 d. Lapkričio, palikdama dveją vaikūčių. Jeigu kas dažinotų, kur ji būna, tai prašau maloningai duoti žinią ant adreso:
Aleksandra Kasparūnas,
P. O., Luzerne, Pa.

As Jonas Jokubauskis pajieškau savo brolio Petro Jokubauskio; keturi metai kaip Amerikoje, Kauno gub., Varnų volasties. Jeigu kas žinotų, prašau atsiskaityti ant adreso:
Jonas Jokubauskis,
1419 Rebecca St.,
Allegheny, Pa.

Laiszkas isz Lietuvos.

Mylimasis mano sūnau Petrai!
Sveikinų Tave, mielas Petrel, saikydamas: „Tegul bus pagarbintus Jezus Kristus“, ant kurio pasveikinimo viluos išgristi Tavo atsakymai: „Ant amžių amžinųjų, Amen“. Jaa antri metai, kaip aš, mielas Petrel, nuo Taves

jokios žinios nesulaukiu. Visokios mislys man pradėjo ateiti į galvą. Misliju, gal Tu jau begyvenvi ant svieto, kad nerašai, o gal tiktai mandravodamas po Ameriką savo gimdytojus užmiršai. Klausinėjau apie Tave iš Amerikos sugrįžusių genčių, pažįstamų, kiekvienas man atsakė, juog tavęs niekur nematė. Tai gi meldžiu Taves, kaip tiktai šį mano laiszką perskaitysi, atsiliepk, parašyk man keliatą žodelių, palinksminsk mane nuiludusią. Ir tau teip-pat prašėu liūdną naujiena, juog

tėvas Tavo Juozas, o mano vyras, pasimirė 21 d. Birželio šių metų. Meldžiu mano sūnams Petro Baldo, genčių, draugų ir pažįstamų, esančių dabar Amerikoje, kurie apie jį žinotų, ar gyvas dar,

ar jau numiręs, praneškite man, už tą aš būsiu Tamstoms labai dėkingas.
Pasielkite nuiludusį Kotrina Blažienė.
Raguva, Kauno gub., Spalio 29 d. 1908.

Jeigu geri alų, tai pabandyk Columbia alaus. Pastiprinantis gėralus yra teipjuo reikalingas, kaip pastiprinantis valgis
COLUMBIA ALUS
ramis troškulį ir atgavisią tave Parduvinėjamas puse pantės baksnuose.
Ofisas: 110 So. Main St. Shenandoah, Pa.

VISI DABAR SKAITYKITE!

„VADOVAIS IN SVEIKATA“ Naujausiasis ketvirtos laidos.

Ta garsioji knyga parašyta Dr. E. C. Collins, bet paskutinė laida padidinta, su daug naujų išskilimų, visokios ligos, jų vardai, kaip nuo ilgy išsigersti, išgyyti ir kaip būti sveiku. Daug žingėdžių paslaptiųjų aprašyta laimingam žmonių gyvenimui.

su nauju priedu, 228 lapų dydžio, pripildyta ir išleista **THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE!**

TĄ KNYGĄ SKAITYTOJUI IR KLAUSYTOJUI suteikia tereš rodą gyvenime, kaip būt sveiku, o sergantiesiems kur ir kaip išsigyti. Yra tai pirmutinis lietuviškų kalboje, tokia naudinga knyga.

„VADOVA IN SVEIKATA“ — kuris tik perskaitys, netik mokės nuo visokių ir užsikreiamų ilgy išsigersti, bet ir daktariškam mokslui apšviestas.

Toje knygoje apsat aprašymų yra daug pavelsių, kad žmogaus subalvuojimui ir vidurines paslaptis kaip neretose peratrys, — taip avirai iš šio žinios netrejo viską parodyti.

„VADOVAIS IN SVEIKATA“ yra labai naudinga seniems ir jauniems, vyrams ir moterims, apsirudusiems ir jaunikams, kiekvienoje stijoje ji turėtų rasti. Tik viską išdėžinėti, kaip pakla knyga perskaitys. Ji tūkstančius sveikas padarė, kitus nuo mirties išgelbėjo ir gyvena laimingai.

SZIOS PASKUTINES LAIDOS IR VEL 100,000 ISZLEISTA, kurio dar nerūti, todėl pasiraipinkite tą knygo, yra tai kaip turėti daktarų savo namuose. Dabar „V. in S.“ stora, didelė knyga, bet jos prokė ta pati, tik 45 cent., vienok kad ji labai visuomenės išduota, tad kiekvienam bus praigastą **VISAI DOVANAI,** kuris atsiųs tik už prisitaučiantį 10 cent. markėms.

Jeį sergi! pirmuoka nepak vėtrėms! prie kokių nors daktaro, tai reikalauk ir perskaityk „VADOVAIS IN SVEIKATA“. Sergantiesiems roduojama skaityti apie **KEPŲ, PLACIŲ, KEPŲ, IRKSTI, SIRDIES, VIDURIO, VYRŲ IR APIE MOTERŲ** ligas. Sveikimas kitą knyga, nes kiekvienas straiptis labai aktyvas ir naudingas. „V. in S.“ reikalinga kiekvienam, tai perskaitę nepateks į ligos namus.

Teipat išleisdėjai „VADOVA IN SVEIKATA“ užlaiko grynas, geriausias gyduoles, kokias tik gamta ir mokslas išduoda, ir išsiuntinėja visur.

Hasant adrosot:
The Collins New York Medical Institute, Inc.
140 W. 34 Str., New York, N. Y.

„LIETUVOS VIREJA“
Reikalingiausia visoms Gaspadinems Knyga
LIETUVOS VIREJA.
ARBA AISKUS PAMOKINI-MAI KAIP KEPTI, VIRTITI IR TAIŠYTI
PUIKIUS VALGIUS
SU MESA, SVIESTU, PIENU IR PASNINKU;
KAIP DARYTI SKANUSIUS IR NEBRANGIUS
NAMINIUS GERYMUS, KONFITURAS, ir teip toliau.
Adrosas: Lith. Cath. Pub. Co., Shenandoah, Pa.

Gera Naujiena visiems Lietuviams Katalikams.

Rengiamės spaudinti didelę knyga: „Gyvenimai Svētuju — visų metų“. Tai bus didžiausias išleidimas lietuviškoje kalboje. Anglų ir prancūzų kalbose tokio dydžio knygos parsidavinėja po 5 dol., bet lietuviškasis išleidimas kaštuos iš viršaus užsimokėjusiems TIK 3 DOLE RIUS.

Toje knygoje bus aprašyti gyvenimai kiekvienos dienos Svėntojo patrono, bus teipi daugybė pavelsių. Visas veikalas turės per tūkstantį puslapių didžiausio formato. Bus tai tris syk' didesnė knyga už Raštą sv. Naujo Testamento. Vardai tų, kurie išaugsto užsimokės po 3 dol., bus atspausiti prie tos knygos, kaip prisidėjusių prie milžiniško veikalio išleidimo. Reikia žinoti, juog išleidimas tas kaštuos kelis tūkstančius dolerių ir vienas žmogus negali panešti tų kaštų. Vyriausiu redaktorium, išleidžiant tą knyga, bus kun. Milukas, kuris ir visą išleidimą apsiėmė ant savęs. Jei prenumeratorių atsisiras pakaktina, tai galima bus atspausiti prie tos knygos ir žymesnes mūsų bažnyčias.

Žodžiū, bus tai gražiausias papuošimas lietuvių katalikų namu. Po atspaudinimui viso to išleidimo prekė bus pakelta iki 5 dol., dabargi tuojaus prisitaučiantiems prenumeratorų tik trys doleriai. Tai gi lietuvių katalikai, kuriems rūpi tikėjimo ir lietuviystės labas, pasukubinkite su savo prenumeratora prie išleidimo to veikalio. Pinigus siųsti reikia ant antrašo:

REV. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.